Dřevohostický zpravodaj

Základní školu po rekonstrukci slavnostně otevřeli Nataša Kučerová, ředitelka ZŠ, Stanislav Skýpala, starosta, Radovan Rašťák, náměstek hejtmana Ol. kraje, Richard Pavlík, stavbyvedoucí akce, Petr Dostál, místostarosta

3 - 2011

Úspěch měř tím, zda ti přinesl vnitřní štěstí a jsi-li při tom zdráv a milován.

J. H. Brown

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, tel. 581 297 913, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Ing. Alena Kopečková, Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlik, Jaroslav Dopita, Jana Josieková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, listopad 2011, číslo 3/2011
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	**31. 12. 2011**

Vážení čtenáři, vážení spoluobčané!

Ten, kdo si chtěl užít příjemné léto, byl asi poněkud zklamán. Červenec nás každou chvíli překvapoval svými rozmary, ať již mohutnými dešťovými přívaly anebo nezvykle nízkými teplotami. Až koncem srpna se počasí již konečně umoudřilo a dopřálo nám nefalšované letní klima. Krásné babí léto jsme si vychutnávali po celý měsíc září. Právem jej mnozí považují za jedno z nejkrásnějších ročních období. Rozmary počasí sice ovlivnily návštěvnost na největší kulturní akci „18. setkání dechových hudeb Dřevohostice 2011“, ale nic neubraly na kvalitě a výkonu všech účinkujících. Rovněž 7. ročník folkového festivalu „Dřevohostické folkáč“ si našel své příznivce. Ve třetím čtvrtletí se nejvíce akumulují kulturní, společenské i sportovní akce. Jejich příprava a organizace vyžaduje nemalé úsilí spolků i mnoha našich spoluobčanů, kteří jsou ochotní obětovat svůj volný čas. Za to jim právem patří naše poděkování.

Bez nadsázky lze říci, že letošní rok byl pro náš městys „Rokem školy“. Několikaleté úsilí o získání finančních prostředků na revitalizaci školní budovy přineslo své ovoce. 30. září jsme tak mohli po slavnostním přestřižení pásky ukázat občanům výsledky vložených investic. Doprovodný program byl sestaven z řady kulturních vystoupení a sportovního zápolení, který si pro návštěvníky připravili žáci a učitelé. Celá akce byla ze strany vedení školy pečlivě připravena a slunečný den přilákal na prohlídku školy mnoho občanů, žáků současných i bývalých a hostů. Můžeme si jen přát, aby nové učebny, víceúčelové venkovní hřiště a rozšířené prostory školní družiny přispěly ke zkvalitnění výuky i mimoškolní činnosti žáků.

Rada a Zastupitelstvo městyse Dřevohostice podporuje aktivity spolků. Z iniciativy Jezdeckého klubu Gracie Dřevohostice vzniká na louce za sokolovnou jezdecký areál. V areálu je již vybudované odpočívadlo a úvaziště pro koně. Je to jedno z mnoha zastavení nedávno realizované hipostezky, turistické trasy pro koně. Tato trasa je financována ze Strategického plánu Leader a nese název „Po Formanských stezkách – křížem krážem Moštěnkou a Hříběcími horami“.

Na žádost T. J. Sokol Dřevohostice se rovněž připravuje v této lokalitě plocha pro fotbalové hřiště. V nedaleké budoucnosti tak budeme svědky prvních žákovských utkání.

Celá řada rodičů v první dekádě července posílá své děti na letní tábor do Rajnochovic, o který se pečlivě stará Pionýrská skupina Dřevohostice. Rada městyse schválila výpomoc při rekonstrukci elektroinstalace, která již nevyhovovala platným předpisům. V měsíci září vyrazila část naší pracovní skupiny pod vedením zkušeného elektromontéra pana Petra Vinklárka a za necelé čtyři dny provedla kompletní rekonstrukci elektro-rozvodů v objektech tábora. Po vzájemné dohodě je elektromateriál v režii Pionýrské skupiny.

V době nadcházejícího podzimu přepadá mnohé z nás teskná melancholie, smutek nad uplynulým létem a snad i obavy z věcí příštích. Tyto pocity však nemají opodstatněný důvod. Přestože je nyní mnohem méně slunečných dnů a dny se rychle krátí, přirozený úbytek světla by se neměl negativně odrazit na naší náladě, právě naopak. Někdo si večer zapálí svíčku a obklopí se krásnými vzpomínkami, další se vydá na

procházku podzimní přírodou. Důležitě je, abychom se cítili dobře, příjemně se uvolnili a alespoň na pár okamžiků obrátili svou pozornost od starostí všedních dnů.

Stanislav Skýpala

Sloupek místostarosty

Létu zazvonilo klekání a podzim nám už ukázal svou chmurnou náladu. Ale ještě dříve než na zemi přistanou první sněhové vločky, musíme dokončit letošní poslední větší stavební akci, a tou je další část rekonstrukce chodníků na náměstí. Nová dlažba je položena od parkoviště za domem služeb až k samoobsluze u Přidalů, součástí je zřízení nového přechodu pro chodce, včetně jeho osvětlení, parkovací místa v ulici Kostelní, bezbariérový přístup do domu služeb ze strany dvora a usazení dalších laviček do zeleného dělícího pásu mezi chodníkem a vozovkou. Zatím náměstí moc přátelské pro pěší nebylo. Zjednodušeně by se dalo říci „Hodně místa pro auta a málo pro lidi“. A tak hlavní ideou prováděných úprav je určité oživení. Náměstí by nemělo být jen parkovištěm, mělo by se stát lákavým srdcem městečka, mělo by přitahovat převážnou část obyvatel městečka, měl by to být veřejný prostor pro bezpečné a klidné setkávání lidí. Vždyť na lavičkách se dá tak krásně přemýšlet, taky si tam můžeme pokecat o životě, anebo se tam dají dělat i jiné věci. Silně uvažujeme o omezení parkování vozidel v centru před radnicí. Potlačení parkování by mělo zvednout historickou hodnotu náměstí. Pro potřeby motoristů později vznikne odstavná plocha za Domem služeb. A tak by náměstí mělo nastavit přívětivější tvář městečka a hlavně se stát vstřícnější k vlastním obyvatelům.

Trápí nás nevhodný stav vozovky II/150, která protíná městečko ve směru od Přerova na Bystřici p. Hostýnem. V téměř havarijním stavu je totiž obloukový most vedoucí přes Moštěnku na ulici Dolní. Rekonstrukce této komunikace na podzim roku 2008 byla ukončena zpomalovacím ostrůvkem před Dřevohosticemi a v současné době nám nikdo na krajském úřadě není schopen říci, kdy bude opravena i trasa procházející obcí. Vlivem silného provozu jsou ve vozovce vyjety stopy, ve kterých pak zůstává voda, dochází k námraze, projíždějící vozidla se lehce dostávají do smyku a ohrožují tak procházející chodce. Základní údržba, což je doslova jarní „zaplácnutí živice lopatou“, je naprosto neúčinná, staré silniční obrubníky jsou nevzhledné, rozbité a už dávno neplní svou funkci. O závažnosti popsané situace byl dopisem informován ředitel Správy silnic Olomouckého kraje, tak věřme, že se na generální rekonstrukci této vozovky najdou

peníze a že i naše obec bude napojena na moderní silniční síť. Zcela bezpečná není ani dopravní situace na ul. Bystřická, v místě odbočení cyklistů do Chaloupek na křižovatce u DSD, při jízdě ve směru od Náměstí. Jezdí tady hlavně děti do školy a odbočování v oblouku křižovatky není ideální. Nechali jsme tento úsek vyhodnotit dopravním expertem. Bylo nám sděleno, že „zkvalitnit" křižovatku k vyšší bezpečnosti je finančně tak náročné , že bude určitě vhodnější hledat kompromisní řešení. Vybrána byla varianta provedení nového odbočení pro cyklisty v místě těsně za pohostinstvím „Na sklepě". Protože je v tomto prostoru dostatečný rozhled, může zde odbočení vlevo probíhat plynule, anebo v případě dětí a starších lidí po zastavení a převedení kola na druhou stranu. Protější stávající chodník by měl být rozšířen, opraven a využíván pro pěší i pro cyklisty, což současná legislativa umožňuje.

A ještě zmíním parkování. Stará bolest všech maloměst, kde není zřízena místní policie. Zákon nám neumožňuje předvolávat viníky na radnici, a tak mnozí zcela nevhodně parkují na chodníku až pod okny vlastního obýváku, v úzkých uličkách znemožňují bezpečný průjezd ostatním vozidlům nebo parkují na veřejné zeleni. Ve městě stačí mít jedno kolo na trávě a už vás policista bločkem pozve na služebnu. Nechceme mít z trávníku oranici, budeme na tyto problémy upozorňovat a pokud se s viníky nedohodneme, pak je musíme předvolávat na pořádkovou komisi magistrátu do Přerova. Na druhou stranu chápu, že obci chybí jedno-dvě záchytná parkoviště a také se určitě dá zvýšit využitelnost stávajících parkovišť. Prosím, berte i v této záležitosti ohled na ostatní spoluobčany.

Laskavý a jako balzám jemný podzim vám přeje

Petr Dostál

ROP Střední Morava

Díky tomu, že jsme uspěli v 18. výzvě Regionálního operačního programu NUTS II Střední Morava a získali finanční prostředky z Evropské unie na výstavbu víceúčelového hřiště v areálu základní školy mohla být stavba dne 22. 9. 2011 dokončena a zkolaudována. Posledního září byly z úvěrového účtu městyse uvolněny finanční prostředky ve výši 2,531 mil. Kč a náklady celé stavby byly dodavateli zaplaceny. Zpětně obdržíme možná v horizontu tří-čtyř měsíců částku 2,025 mil. Kč, která je vlastní dotací k podpoření volnočasových aktivit v našem městečku.

V rámci projektu „Svobodně k informacím a cizím jazykům" byly rovněž získány prostředky z Regionálního operačního programu, tentokrát ve výši 2,376 mil. Kč, když celková investice do vybudování jazykové laboratoře a dvou nových učeben informatiky byla 2,772 mil. Kč.

ROP Střední Morava

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážení spoluobčané,

tímto si Vás dovolujeme seznámit se zkrácenými verzemi kontrolní činnosti výborů.Všechny zde uvedené informace byly v úplných verzích prezentovány na veřejných zasedáních Zastupitelstva městyse Dřevohostice.

Náplň kontroly: **Kontrola plnění Usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice 23. 6. 2011.**
Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od zápisu č. 13 ze dne 16. 5. 2011.
Kontrola platných směrnic a provozních řádů v roce 2011.
Kontrola inventury majetku městyse Dřevohostice za rok 2010.

Místo kontroly: Městys Dřevohostice, Náměstí 74, 75114 Dřevohostice

Datum kontroly: 7. 9. 2011, čas: 16:00–17:30
12. 9. 2011, čas: 16:00–17:00

Kontrola plnění Usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice 23. 6. 2011.

Byla předložena Pravidla pro nahodilou samovýrobu palivového dříví mimo les v městysi Dřevohostice.

Kontrolní výbor doporučil Zastupitelstvu městyse Dřevohostice schválit tyto pravidla.

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od zápisu č. 13 ze dne 16. 5. 2011.

Byla předložena usnesení rady: č.14 až č.19- bez výhrad.

Kontrola platných směrnic a provozních řádů v roce 2011.

Kontrolní výbor provedl kontrolu platných směrnic a řádů v roce 2011 na základě §109,§110,§111 a §119 zák. č. 128/2000 Sb. o obcích.

Doporučil doplnit na internetových stránkách městyse Dřevohostice stránku Obecně závazné vyhlášky o vybrané směrnice a řády.

Kontrola inventury majetku městyse Dřevohostice za rok 2010.

Byly předloženy veškeré doklady o provedené fyzické a dokladové inventuře majetku městyse Dřevohostice.

Kontrolní výbor neměl výhrady k předloženým dokumentům.

Na žádost kontrolního výboru bylo předloženo hospodaření Sboru dobrovolných hasičů Dřevohostice – zásahové jednotky za období let 2008–2010.

Důvodem tohoto kroku bylo, že náklady na provoz zásahové jednotky výrazně rostou. Investice do zásahové jednotky jsou však nutné. Zajišťují řešení krizových situací a zabraňují vzniku vyšších škod na majetku občanů a městyse Dřevohostice.

Zásahová jednotka

rok	Dotace celkem	Výdaje celkem
2008	24.000 Kč	454.990 Kč
2009	87.742 Kč	150.075 Kč
2010	253.678 Kč	621.526 Kč

Náplň kontroly finančního výboru:

Kontrola čerpání poskytnutých dotací a příspěvků od 1. 1. 2011 do 7. 9. 2011.

Kontrola plateb poplatků a nájemného od 1. 1. 2011 do 7. 9. 2011.

Kontrola průběžného hospodaření městyse Dřevohostice od 15. 6.2011 do 7. 9. 2011.

Kontrola návrhu Rozpočtového opatření č. 2

Místo kontroly: Městys Dřevohostice, Náměstí 74, 75114 Dřevohostice

Datum kontroly: 7. 9. 2011, čas: 16:00–17:30
12. 9. 2011,čas: 16:00–17:00

Kontrola čerpání poskytnutých dotací a příspěvků od 1. 1. 2011 do 7. 9. 2011.

Byly předloženy doklady a informace k těmto třem investičním akcím uskutečněných v ZŠ Dřevohostice.

Školní hřiště – smlouva o dílo č.1105012-023-11 ze dne 23. 5.2 011 v částce 2.402.166 Kč, dále dodatek ke smlouvě č. 1105012-023-11 ze dne 28. 7. 2011 navýšení v částce 88.380 Kč (doplňkové požadavky nad rámec projektu).

Celková částka dotace: 2.025.609, Kč.

Z rozpočtu městyse: 506.402 Kč.

Kolaudace této investiční akce započala 8. 9. 2011.

Svobodně k cizím jazykům – smlouva o celkovém vyúčtování nebyla v době kontroly finančním výborem předložena z důvodu aktuálního zpracování paní ředitelkou ZŠ Dřevohostice PaedDr. Natašou Kučerovou.

Projekt byl podpořen z ROP SM v částce 2.376.633 Kč.

Realizace úspor energií – byla předložena smlouva č.10069463 o poskytnutí podpory ze SFŽP ze dne 10. 8. 2011 v částce 411.916 Kč.

Dále bylo předloženo Rozhodnutí o poskytnutí dotace z ministerstva ŽP pod č.j. 115D222001521/2 ze dne 3. 8. 2011 ve výši 7.002.577 Kč.

Stavba byla dokončena 7. 6. 2011 a vyfakturována firmou Ptáček pozemní stavby s.r.o. č. faktury 23/12 v částce 8.104.897 Kč a fakturou č. 22/12 v částce 8.629.359 Kč.

Celková částka činí 16.734.256 Kč.

Kontrola plateb poplatků a nájemného od 1. 1. 2011 do 7. 9. 2011.

Byla provedena kontrola evidence a úhrady poplatků za nájemné, TKO a psa – bez výhrad.

Kontrola průběžného hospodaření městyse Dřevohostice od 15. 6. 2011 do 7. 9. 2011.

Byly předloženy aktuální výpisy z účtů: ČSOB – běžný účet
Česká spořitelna – běžný účet
Poštovní spořitelna – Postkonto
Česká spořitelna – běžný účet (sociální fond)
Česká spořitelna – běžný účet (bytový fond)

Finanční výbor doporučil prostředky uložené u České spořitelny na běžném účtu –bytový fond používat výhradně v krizových situacích např. povodně a podobné živelné pohromy poškozující majetek občanů.

Kontrola návrhu Rozpočtového opatření č. 2.

Byl předložen návrh Rozpočtového opatření č. 2, kde byly projednány jednotlivé změny položek, jak na straně příjmů, tak na straně výdajů v částce 416.505 Kč.

Finanční výbor doporučil Zastupitelstvu městyse Dřevohostice schválit Rozpočtové opatření č. 2.

Za finanční výbor: MUDr. Eduard Sohlich,MBA
Za kontrolní výbor: Jaroslav Jančík

Zastupitelstvo v nových prostorách

Koncem měsíce září se uskutečnilo 7. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice v konferenčním sále na zámku. Poprvé byla použita i videoprojekce pro prezentaci projednávaných bodů a tak pro přítomné občany byl průběh schůze a projednávaní jednotlivých materiálu zajímavější.

Usnesení ze 7. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice

konaného dne 22. 9. 2011 od 17:00 hodin v zasedacím sále zámku

Zastupitelstvo městyse projednalo:

Program 7. zasedání ZM Dřevohostice

1. Určení ověřovatelů zápisu
2. Volba členů návrhové komise
3. Schválení programu
4. Kontrola usnesení zastupitelstva městyse
5. Zpráva finančního výboru
6. Zpráva kontrolního výboru
7. Rozpočtové opatření č. 2/2011 městyse Dřevohostice na rok 2011
8. Žádost o odkoupení pozemku p. č. 1139/3 v k. ú. Dřevohostice
9. Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2011 o požární ochraně při akcích, kterých se účastní větší počet osob
10. Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 2/2011 – Požární řád
11. Rozdělení kompetencí a vymezení úkolů v samostatné působnosti, které jsou při výkonu funkce svěřeny místostarostovi
12. Odprodej pozemků v k. ú. Dřevohostice p. č. 1040/3, p. č. 1041/2, p. č. 1048/4
13. Odprodej pozemku v k. ú. Dřevohostice p. č. 505/3 o výměře 1476 m2
14. Nabídka odprodeje Bistra Stáneček
15. Prezentace městyse v multimediálním informačním a orientačním systému v Kroměříži
16. Žádost o poskytnutí příspěvku z rozpočtu městyse Dřevohostice pro volnočasové aktivity dětí a mládeže.
17. Řešení dopravní situace na ulici Bystřické
18. Pravidla pro nahodilou samovýrobu palivového dříví mimo les v městysi Dřevohostice
19. Pronájem pozemku v majetku městyse Dřevohostice
20. Výroční zpráva o činnosti základní školy ve školním roce 201-2011
21. Přenesení pravomoci zastupitelstva městyse na radu městyse k provedení rozpočtového opatření do výše 50.000 Kč

Zastupitelstvo městyse schvaluje:

– ověřovatele zápisu ze 7. zasedání: Jaroslava Dopitu a Danuši Kociánovou
– návrhovou komisi ve složení: předsedkyně MUDr. Michaela Roubalíková, členové Martin Josiek, Tomáš Doušek

– program 7. zasedání ZM Dřevohostice v předneseném znění včetně rozšíření o body 20 a 21

Materiál č. 7: rozpočtové opatření č. 2/2011 městyse Dřevohostice

Materiál č. 8: záměr na odprodej části pozemku v k. ú. Dřevohostice p. č. 1139/3 o výměře 505 m^2

Materiál č. 12: odprodej pozemků v k.ú. Dřevohostice p. č. 1040/3, p. č. 1041/2 a p. č. 1048/4 za částku 55 Kč/m^2 Sdružení vlastníků 6 b.j. na ulici Lesní.

Materiál č. 13: a) odprodej pozemku v k.ú. Dřevohostice p. č. 505 o výměře 1476 m^2, za částku 55 Kč/m^2, způsob využití zahrada, majitelům bytového domu č. p. 380 ul Školní.
b) splátkový kalendář na dva roky

Materiál č. 15: prezentaci v multimediálním informačním a orientačním systému na dvou panelech v Kroměříži po dobu 3 let za částku 25 000 Kč bez DPH

Materiál č. 18: Pravidla pro nahodilou samovýrobu palivového dříví mimo les v městysi Dřevohostice

Materiál č. 20: výroční zprávu o činnosti Základní školy Dřevohostice, příspěvkové organizace městyse ve školním roce 2010-2011

Zastupitelstvo městyse neschvaluje:

Materiál č. 17a): obnovu křižovatky ul. Bystřická a ul. Chaloupky mezi domy č. p. 328 a č. p. 356

Zastupitelstvo městyse vydává:

Materiál č. 9: Obecně závaznou vyhlášku městyse Dřevohostice č. 1/2011 o požární ochraně při akcích, kterých se účastní větší počet osob

Materiál č.10: Obecně závaznou vyhlášku městyse Dřevohostice č. 2/2011 – Požární řád

Zastupitelstvo městyse rozhodlo:

Materiál č.11: pověřit místostarostu Petra Dostála zabezpečováním záležitostí patřících do samostatné působnosti městyse Dřevohostice, s výjimkou záležitostí vyhrazených nebo výslovně svěřených zákonem jinému orgánu městyse Dřevohostice, v rozsahu:

1. Příprava a realizace stavebních investic, dlouhodobý rozvoj obce a dotace, oblast regionálního rozvoje a jeho podpora
2. Nakládání s movitým a nemovitým majetkem obce, včetně výkonu vlastnických práv
3. Peče o kulturní památky ve vlastnictví obce
4. Oblast komunálních služeb, čistota obce
5. Kultura a kulturní rozvoj
6. Ochrana a tvorba zdravého životního prostředí
7. Úkoly statutárního zaměstnavatele podle právních předpisů vůči zaměstnancům obce
8. Odpovědnost za hospodaření s finančními prostředky dle schváleného rozpočtu z hlediska dodržování zásad hospodárnosti, rozpočtové a finanční kázně.

Materiál č.14: stáhnout z programu jednání 7. zasedání zastupitelstva

Materiál č.16: poskytnout příspěvek z rozpočtu městyse Dřevohostice pro volnočasové aktivity dětí a mládeže ve výši 5 000 Kč pro neziskovou organizaci Endurocross Dřevohostice o. s.

Zastupitelstvo městyse pověřuje:

Materiál č.13: c) starostu k podpisu smlouvy o smlouvě budoucí s majiteli bytového domu ul. Školní 380, ve které bude uveden splátkový kalendář na dva roky

d) starostu po uhrazení celkové částky k podpisu kupní smlouvy s majiteli bytového domu ul. Školní 380

Materiál č.17: b) pověřuje místostarostu realizovat v roce 2012 opatření zabezpečující bezpečný pohyb cyklistů na ulici Bystřické a ulici Chaloupky

Zastupitelstvo městyse ukládá:

Materiál č.19: Radě městyse Dřevohostice uzavřít smlouvu s účinností od 1. 10. 2011 s Ladislavem Sigmundem na pronájem plochy veřejného prostranství na parcele č. 581/1 pro komerční i odpočinkové plochy Bistra „Stáneček" v intencích návrhu předloženého místostarostou.

Usnesení bylo přečteno a odsouhlasena obsahová shodnost s průběhem jednání.

V Dřevohosticích, 22. 9. 2011 ve 20.39 hodin.

Petr Dostál
místostarosta městyse

Stanislav Skýpala
starosta městyse

O každou korunu je nutno bojovat

Boj o přijetí novely zákona o Rozpočtovém určení daní (RUD) začal! Připomeňme si, co tomu předcházelo. Na začátku byl výrok soudu reagující na stížnost skupiny senátorů ohledně diskriminační povahy zákona o RUD. Zněl zjednodušeně řečeno takto: RUD není diskriminační, jeho změna je otázkou politické soutěže. Tehdy rozdíl v příjmech mezi největší a nejmenší obcí činil 6,5 násobek! Starostové si tento výrok soudu vzali k srdci. Dvě malé odvážné obce podaly žalobu ke Štrasburskému soudu kvůli diskriminaci ze strany zákona o RUD.

Byl učiněn 1. krok – politická soutěž začala! Jejich odvaha vyvolala vlnu podpory. Ozvaly se hlasy více než 1600 starostů. Ministerstvo financí tehdy v čele s ministrem Kalouskem připravilo výměnou za stažení žaloby přechodnou novelu zákona o RUD, která byla přijata v r. 2008. Rozdíl se zmenšil na 4,5 násobek. 2. krok byl učiněn!

V roce 2008 totiž vzniklo naše Sdružení místních samospráv, jehož hlavním cílem byla změna zákona o RUD. V r. 2010 se RUD a změna zákona ocitá v programovém prohlášení vlády. 3. krok byl učiněn! Nyní je před námi 4. krok – krok průlomový a nejdůležitější! Novela zákona je před branami vlády a parlamentu.

Tisícovka starostů přišla podpořit nový návrh RUD dne 21. 9. 2011 do Prahy, další stovky účastníků vyjádřily svůj postoj v krajích. Na náměstí Jana Palacha zavlálo

několik stovek vlajek a mezi nimi i ta naše městyse Dřevohostice. Dnes jsem rád, že mohu říci „byl jsem tam“.

Nezanedbatelnou odezvu mělo také odeslání „klíčového dopisu pro premiéra“. Těchto dopisů panu premiérovi přišlo více než 1200, takové množství hlasů volajících po narovnání financování obcí a měst nemůže předseda vlády přehlédnout. Rada městyse Dřevohostice reagovala na výzvu Sdružení místních samospráv a schválila zaslání dopisu premiérovi. Rovněž schválila aktivně podpořit společný zájem, kterým je přijetí novely zákona o rozpočtovém určení daní z dílny ministerstva financí. Tato novela je krokem správným směrem. Její přijetí je jedinečnou příležitostí k zastavení vylidňování venkovských oblastí, ke zmírnění diskriminace občanů sídel pod 150 tis. obyvatel a k podstatnému srovnání možností rozvoje jednotlivých regionů. Schválením nového zákona RUD by se rozdíl mezi nejchudší obcí a Prahou snížil po mnohaletém úsilí na 3 násobek. To by nebyl špatný výsledek politické soutěže!

Jak se schválení nového zákona RUD projeví v rozpočtu našeho městyse?

Na jednoho obyvatele máme dle současného stavu RUD příjem 6 600 Kč/rok. V případě schváleného návrhu předloženého MF ČR by byl příjem na jednoho obyvatele 9100 Kč/rok, tj. navýšení o 38 %.

Stanislav Skýpala
starosta

Nejkrásnější škola na celém světě

Slaví-li dáma po padesátce narozeniny, mnohdy se to ostatní ani nedozvědí. Naše škola ale svůj věk nijak netajila a na oslavu svých pětapadesátin sezvala všechny přátele – rodiče, děti, absolventy, bývalé zaměstnance, občany i přespolní hosty – a otevřela své dveře dokořán. Návštěvníci, které poslední zářijové odpoledne přivítaly naše slečny mažoretky, se věru měli na co dívat. Omládlá škola v teplém plášti několika odstínů žluté barvy na ně koketně mrkala zbrusu novými okny. Průčelí, jež dlouho zakrývala nepůvodní stříška, se po více než čtvrtstoletí zaskvělo v celé své bývalé nádheře. Všichni ocenili precizní práci stavařů – vždyť elegantně rozložená budova vypadla stejně svěže jako v roce 1957, kdy ji Dřevohostice předaly poprvé svým dětem. Někteří hosté vzpomněli i na tehdejší slavnostní okamžiky s dojetím v hlase. Svoji školu mají dodnes upřímně rádi, ale zároveň z duše přejí dnešním dětem moderní vymoženosti. „To za našich časů nebývalo,“ nakukovali do tříd vybavených nejmodernější technikou v rámci projektu Svobodně k informacím a cizím jazykům. Také naši absolventi pokyvovali uznale hlavami a litovali, že nejsou o pár let mladší, aby si i oni užili nových učebních pomůcek. Ostatně i nadstandardní odborné učebny fyziky, výtvarné výchovy a přírodopisu lákaly návštěvníky, aby si zkusili stát se znovu žáky základní školy.

Na zařízení druhého oddělení školní družiny novým nábytkem a hrami mají lví podíl dřevohostičtí zastupitelé, kteří se velkoryse vzdali svých příjmů. Šmoulíci teď díky nim mají barevné židličky a velké stoly na kreslení i hraní a také prostorné pestré skříně a poličky, kam si svoje potřebnosti uklidí, než zase jako velká voda vtrhnou do své družinky třeba hrát nové loutkové divadélko.

Bleděmodrá podlaha školní tělocvičny návštěvníky přímo vábí, aby si na ni šlápli bosou nohou. Sportovní nadšenci z řad hostů si takovou příležitost rozhodně ujít nenechali a stejně pozorně si s odborným zaujetím prohlédli i nové venkovní sportoviště, které už svým názvem Hébéme se spolem upozorňuje, že se po něm nebudou prohánět jen děti, ale přivítá i pohybumilovné dospělé, aby se protáhli a zasoutěžili si. Co všechno se dá na takovém hřišti podniknout, předvedli naši mladí sportovci, když sehráli několik exhibičních utkání ve volejbale, košíkové, přehazované a vybíjené. Ani v pozdním odpoledni neměli pohybu dost a zuřivé fandění fotbalovému přáteláku bylo slyšet prý až na Náměstí.

„Would you like a cup of tea? S sacharom ili s konfitjurom?“ ptaly se dívky oděné do sarafánů a skotských sukének. Někteří návštěvníci čajovny se možná lekli, že nebudou-li mluvit bravurně anglicky nebo rusky, čaj se zavařeninou, mlékem a sušenkami pro ně nezbude. Děvčata se ovšem moc snažila, aby se aspoň hrníček nápoje a vlastnoručně upečený keksík na každého dostal. „Uf, byla to dřina,“ domyly večer unavené, ale spokojené miss i báryšně poslední nádobí, „ale všichni si libovali, jak jim chutnalo!“

Sluníčko venku hřálo jako zjednané, a tak se všichni hosté rádi přesunuli na školní zahradu, kam už se lákaly i vůně grilovaných dobrot. To maminky a tatínkové připravili občerstvení, aby náhodou někdo v průběhu odpoledne nepadl hlady a žízní. V různých koutech školního lesa si pak návštěvníci mohli vyzkoušet dětské zábavy, které se hrávaly právě v době otevření naší školy. Některé z paměti nevymizely – třeba kuličky a panáka si mnozí rádi zopakovali, ale vzpomenout si, jak se skákala guma nebo přebíral provázek, to už bylo těžší. „Vy jste museli mít hrozné dětství,“ povzdechla si jedna z čerstvých absolventek s prsty nadobro zapletenými do klubka špagátku.

Kdo rád poznává přírodu, určitě se zastavil u některých stromů a keřů naší školní naučné stezky, vedle nichž barevné tabulky přinášely zajímavé informace, ale vybízely také k zamyšlení nad sepětím života stromů a lidí. Pestré včelí úly zase poučí děti

o trpělivé práci včelaře i o životě jeho svěřenců. Skalní zahrádka shromáždila různé druhy kamenů z našeho kraje a slouží nejen poznání, ale i jako vhodná opičí dráha třeba pro radostnou cestu ze školy.

Zábava na Zahradní slavnosti je v plném proudu z indiánského týpí se nese strašlivé bojové pištění apačských náčelníků, na plotě vlaje výstavka z triček, která si děti vlastní rukou umělecky nazdobily, a dětské hřiště se ukazuje jako nejvhodnější místo pro spoustu skopičin a lamození, ale také pro uměleckou produkci. Štěrkovou scénu ovládl nejprve pěvecký sbor provizorně již celá desetiletí nazvaný Dopitovci, neboť děti se mění, ale pan učitel zůstává. Hudební školička nás zavedla do umění vážného, zato dramatická píseň motivovaná poslední dřevohostickou popravou vyvolala místo pohoršení nad příšerným skutkem reakce přímo opačné. Když se seká hlava, děti, tak se nemůžete řehtat na celé kolo – vždyť je to hrozné!

A jak zapadající slunce pozlatilo náš park svými paprsky, tak i vystoupení populárního pánského pěveckého souboru bylo zlatým hřebem naší školní oslavy. Písně na školní téma nenechaly jedno oko suché a jedna ústa zavřená, protože mužný sbor povzbudila svým zpěvem i většina hostí. Připravené ohniště zůstalo tentokrát bez plamenů, teplý večer nikoho k ohni příliš netáhl a nacpaná bříška už by také s dalším buřtíčkem sotva bojovala. Nevadí, při loučení s podzimem budou polena, jako když najdeme.

A když na naši krásnou školu padal soumrak, hosté se pomalu vytráceli domů. Rozesmátí a spokojení mávali a volali své pozdravy na rozloučenou, blahopřáli k vydařenému dni, děkovali, že mohli třeba spatřit své školní práce, které jejich učitelé celá léta tak pečlivě opatrovali, a ještě naposled vylovili z paměti nějakou trefnou příhodu ze svých školních let…

Chodila jsem po zahradě, na které nebylo kromě zapomenutého trička a jediné lahve s nedopitou minerálkou ani smítko. „Dobře jsme je vychovali," pomyslela jsem si, protože vlastně nebylo co uklízet, a s nesmírnou vděčností jsem v duchu podě-

kovala všem dětem i dospělým, kteří se dobrovolně a s obrovským nasazením o vydařené odpoledne postarali, i našim vděčným, srdečným a milým hostům. Nemůžete mě teď sice vidět, ale vám všem patří moje hluboká a uznalá poklona.

Nataša Kučerová, vaše vděčná řídící

Dechovky 2011

Ani výrok pana Hrušinského z filmu Rozmarné léto mi nepřijde dostatečně přiléhavý k tomu, jak nás letošní letní deštivé počasí potrápilo. A 18. ročník našich dechovek obzvlášť. Když pršelo a bylo chladno na začátku druhé červencové dekády, utěšovali se pořadatelé a organizátoři tím, že do dechovek zbývá ještě deset dnů. Ve čtvrtek 28. července se naším městysem přehnala letní bouřka, ale od pátečního večera začalo vytrvale pršet. K tomu teploty okolo 20°C, což rozhodně k pěknému posezení a příjemné zábavě příliš nepasuje. A to se tentokrát, ostatně jako vždy, organizátoři XVIII. ročníku Setkání dechových hudeb pečlivě připravovali a do posledního dne dolaďovali vše, co k dechovkám patří. Letošní ročník lákal nejen zajímavým výběrem skupin, ale i pestrým doprovodným programem, areál zámku i zámecké zahrady byl připraven na jedničku, jen to počasí…

Začalo se sobotní vernisáží výstav. Ty byly k vidění po celý víkend v prostorách zámku. Na zajímavá díla lákali umělci z uskupení AMART, kteří vytvořili několik obrazů Dřevohostic v době svého pobytu v předzámčí. Vystavovala i přerovská Galerie Střed, návštěvníci si mohli prohlédnout muzeum biotroniky i díla místních obyvatel. Síň věnovaná akademickému sochaři Jiřímu Lendrovi připomněla známého pražského umělce a restaurátora soch, který se podílel i na rekonstrukci našeho zámku. Sobotní podvečer odstartoval o půl šesté hudební program, který zahájila dechová hudba

Vřesovanka. Největším lákadlem a zároveň vyvrcholením sobotního večera bylo vystoupení skupiny Hovorané, která hrála i přes nepříznivé počasí pro zhruba 400 návštěvníků.

Nedělní program začal už brzy ráno ranní mši svatou v kostele svatého Havla. Počasí se sice neumoudřilo, ale stále jsme věřili, že bude lépe, i když dopolední program – vystoupení Malého dechového orchestru Františka Tkadlčíka se kvůli vytrvalému dešti na náměstí neuskutečnilo. Krátce po poledni se pořadatelé rozhodli k některým změnám v odpoledním programu. Samozřejmě nešlo odvolat vystoupení hostů z ciziny – švýcarské skupiny Fyrobe Musig a slovenského uskupení Mladík z Horní Súče, kteří patřili k milým a očekávaným hostům. A tak byl omezen doprovodný program, nevystoupily naše dřevohostické mažoretky a na nádvoří zámku nehrála oblíbená cimbálovka. Vzhledem k těmto změnám bylo sníženo vstupné na 60 Kč, a tak dána možnost, aby nedělní program byť v pozměněné podobě proběhl. Také tradiční pochod dechovek a slavnostní zahájení bylo zkráceno. Kromě už uvedených zahraničních hostů se představili Ištvánci ze Šardic, oblíbený moderátor Karel Hegner a večer další slovenští hosté Drietomanka. Návštěvníci této akce i všichni příchozí si mohli prohlédnout i stálou expozici hasičského muzea, prostory zámku, využít bohatou nabídku občerstvení. Bohužel i druhý den dechovek doprovázelo deštivé, nevlídné a velmi chladné počasí, což se nepříznivě projevilo i v počtu návštěvníků, jejíž počet nepřesáhl množství z minulého dne.

Co dodat na závěr? Dřevohostické dechovky byly, jsou a budou jedním z vrcholů kulturního léta. Je to akce, která si získala své skalní příznivce, kterou podporují místní podnikatelé i obyvatelé, ale i okolní vesnice a Olomoucký kraj. Je to výsledek příprav a práce mnoha obětavých lidí, hudebních nadšenců i dobrovolných organizátorů, ale žádný z nich nemůže „poručit“ počasí. A tak poděkování patří těm, kteří i za ztížených podmínek zorganizovali a uspořádali tento svátek dechové hudby.

Hana Sedlářová

2011
18. SETKÁNÍ
DŘEVOHOSTICE 2011

Letošní setkání dechových hudeb podpořili:

Olomoucký kraj

Ptáček, pozemní stavby, s r. o. Kojetín, SIGNALBAU, a. s. Přerov, Hotel Cementář Hranice – Petr Matějíček, Miloš Naxera, Přerov, Obec Radkovy, Obec Křtomil, DSD – Dostál a. s., Dřevohostice, Obec Radkova Lhota, Obec Lipová, Obec Nahošovice, M+O Instalace, Renomia a. s., pojišťovací makléřská spol., Josef Kretek, Prosenice, Zdeněk Pořízek – zámečnictví, SISKO s r. o., Přerov, Z+Z Dřevohostice s r. o., Lakonado s r. o. – Ladislav Koutný, nákl. doprava, ACR Bohemia Hranice, Václav Zámorský, Nahošovice, Ing. Jan Vlach, Dřevohostice, MUDr. Zdeněk Kubín, praktický lékař, MUDr. Hana Vaculíková, zubní lékařka, Obec Čechy, WESECO CZ – Antonín Zdráhal, Lékárna Centrum Bystřice p. Hostýnem, MVDr. Josef Večeřa, veterinární lékař, Reddo CZ s r. o., Manželé Nedělovi – Potraviny, dom. potřeby, Robert Tuček – tesař, Štěpán Habčák – zemní práce, Manželé Grňovi – cukrárna, Dřevohostice, Květinářství Dagmar Kučerková, Denisa Zdráhalová – kadeřnictví, Květinářství Blanka Zavadilová, Manželé Hlavizňovi, Dřevohostice, Zemědělské družstvo Dřevohostice, Antonín Fuksa – hostinec Na sklepě
mediální podpora: Český rozhlas Olomouc a Přerovský deník

Všem děkujeme.

Neuvěřitelně krásné setkání

Po dobu více než 35 let jsem aktivním účastníkem literárního festivalu Šrámkova Sobotka, který se každoročně koná v rodišti básníka Fráni Šrámka v Sobotce nedaleko Jičína ve východních Čechách. Proto jsem byl vyzván programovou komisí letošní Šrámkovy Sobotky, zda bych nechtěl seznámit účastníky tohoto celostátního setkání ctitelů mluveného slova s osudy a dílem našeho dřevohostického rodáka, kantora Josefa Schreiera. A tak jsem ve čtvrtek 7. července 2011 ve 14. 00 hodin v sobotecké divadelním sále dvě hodiny přednášel o našem zapomenutém hudebním skladateli asi pro sto účastníků literárního festivalu, kteří přijeli z celé republiky. Svůj projev jsem doplnil promítáním tří ukázek dokumentů z premiér Schreierova díla, zpracovaných na DVD.

Podle mínění účastníků mělo moje vystoupení velmi pěkný ohlas. Proto jsem dospěl k závěru, že je nutno propagaci díla našeho dřevohostického rodáka opět zaměřit na naše hlavní město, kde jsme sice už 8. prosince 2007 spolu s panem profesorem PhDr. Janem Trojanem, s naší rodačkou a skvělou zpěvačkou Mgr. Marcelou Buchmannovou a klavíristkou sl. Zuzanou Outratovou v Národním muzeu úspěšně přednášeli, avšak Praha se ve vztahu k našemu skladateli chová pořád rezervovaně.

Po příjezdu domů jsem se po zralé úvaze rozhodl, že s našimi hudebními aktivitami, protože se jedná převážně o barokní hudbu chrámovou, seznámím osobu z nejpovolanějších – Jeho Eminenci Otce arcibiskupa pražského Mons. Dominika Duku. Na základě mnoha předchozích debat se svými soboteckými přáteli, kteří mi drží palce, jsem mu napsal osobní dopis. V něm jsem jej podrobně seznámil s problematikou uvádění osobnosti a díla našeho geniálního rodáka.

K mému velkému překvapení mi po několika týdnech napsala sekretářka pana arcibiskupa, paní Ing. Hana Moudrá, že Otce arcibiskupa můj dopis velmi zaujal a že by se se mnou rád setkal. Při dalších jednáních mi vedoucí organizačního oddělení sekretariátu navrhl termín audience – čtvrtek 8. září 2011.

Protože na svých vystoupeních nereprezentuji jen naše občanské sdružení Vlastivědnou společnost Žerotín Dřevohostice, ale i naše městečko a jeho občany, seznámil jsem se svými záměry i se svou cestou do Prahy starostu městyse Dřevohostice, pana Stanislava Skýpalu i jeho zástupce Petra Dostála. Poprosil jsem je o menší pozornost – dárek pro pana arcibiskupa, který zná náš kraj, protože po mnoho let působil na Teologické fakultě University Palackého v Olomouci. Vedoucí činitelé městečka mi jako dar připravili olejomalbu dřevohostické radnice, dílo našeho domácího umělce pana Alexandra Forýtka a pozdravný dopis.

Odjížděl jsem do Prahy obtěžkán obrazem i dalšími dary, veškerými publikacemi a materiály, jež osvětluji osobnost a dílo našeho skladatele. Mezi nimi zaujal čestné místo i notový materiál – partitura vánoční mše“ Missa pastoralis in C boemica“ našeho skladatele.

Ve čtvrtek ráno jsem z Dřevohostic vyjížděl za příjemného počasí. Avšak na Hradčanském náměstí, kde se nachází pražský arcibiskupský palác, mě zaskočilo chladné a navíc mimořádně větrné a deštivé počasí. Asi v 10.45 hodin jsem vstoupil do arcibiskupského paláce, kde mě už očekávali. Asi pět minut po 11 hodině jsem byl panem sekretářem uveden k audienci u pana arcibiskupa. Otec arcibiskup mě přijal se svým dobrosrdečným úsměvem a překvapil mě i bezprostředním vlídným přístupem. Vyřídil jsem mu vřelé pozdravy dřevohostických občanů i věřících z našeho kraje a Hostýnského Záhoří. Předal jsem mu dary od vedení městyse Dřevohostice i dary své. Hovořili jsme spolu o našem malebném kraji pod památným sv. Hostýnem. Brzy se však naše slova zaměřila na osobnost a dílo našeho významného, avšak zapomenutého rodáka – skladatele Josefa Schreiera. Jeho osudy pana arcibiskupa velmi zaujaly.

Na závěr našeho setkání jsem vyřídil také velké pozdravení od vzácného přítele našeho městečka – skvělého muzikologa, emeritního profesora Janáčkovy akademie múzických umění v Brně PhDr. Jana Trojana CSc., jehož knihu o Josefu Schreierovi i s osobním věnováním pana profesora pan arcibiskup také obdržel. Pan profesor Trojan mě při loučení po mé poslední návštěvě u něj v Brně-Maloměřicích v sobotu

3. září 2011 prosil a přikázal doslova: „A vyřiď mu, že ho máme všichni moc rádi“. Jeho přátelskou prosbu jsem doslova a do písmene vyplnil.

Po čtyřiceti minutové audienci u Otce arcibiskupa pražského Mons. Dominika Duky jsem odcházel doslova nadšený jeho přijetím, jeho lidskostí, vstřícností i jeho vztahem k Moravě, k našemu kraji a k jeho lidem. Slíbil mi též, že hned promluví s regenschorim chrámu sv. Víta a udělá všechno pro to, aby se náš hudební skladatel stal známým i v Praze.

Mám Vám všem vyřídit jeho upřímné přání pevného zdraví, vzájemné lásky a Božího požehnání

Mgr. Zdeněk Smiřický
předseda Vlastivědné společnosti ŽerotínDřevohostice

Dřevohostické folkáč posedmé

Letošní Dřevohostické folkáč jsme očekávali se smíšenými pocity. Na jedné straně jsme se těšili na skvělé kapely, ze kterých poskládala program naše šikovná dramaturgyně Blanka Prudilová, na druhé straně někde v koutku seděly obavy z počasí – letošní léto se do té doby opravdu moc letně netvářilo.

Sobota 20. srpna se na nás od samého rána usmívala sluníčkem, teplo bylo tak akorát, zámecká zahrada nachystaná, stánky s občerstvením taky, prasátko na rožni se točilo, docela jsme si oddechli a začali se těšit už naplno.

Ustálený scénář folkáče byl letos mírně pozměněn, vynechali jsme závěrečný countrybál a společné muzicírování po vystoupení hostů přesunuli z nádvoří pod pódium a dali mu větší prostor. Jinak se scénář nezměnil: nesoutěžní předskokan, pět amatérských kapel v divácké soutěži, vystoupení loňského vítěze a koncerty hlavních hostů, letos dokonce tří.

Jako nesoutěžní „předjezdec“ se na sedmém folkáči představila trampfolková kapela z Lipníka nad Bečvou s názvem **3M+B**. Pamětníci v nich poznali exPupkáče Michala, Mišu a Blanku, které doplnil třináctiletý Matěj Prudil. Několika písničkami převážně z Blančiny dílny navodili příjemnou atmosféru.

A pak už začal boj o přízeň diváků. Původně ohlášený Hrnek z Orlové nedorazil, na poslední chvíli za ně zaskočili přerovští **Špunti**. Následovali **Sova&Slamák** z Ostravy, dvojice samostatných písničkářů, kteří hrají spolu. Pobavili laskavým humorem a chlapskou poetikou. Z Nového Města na Moravě přijela **Falešná Karta**, čistě pánská trampská kapela, jedna z našich nejlepších vůbec. Poznáte je podle tří kytar, kontrabasu a čtyř vyvážených mužských hlasů, naprosté souhry, pohody a lehkosti. Tři půvabné zpěvačky **Přelet MS** z Blovic u Plzně u nás nebyly poprvé, hrály v Dřevohosticích v roce 2008 jako kvartet. Tenkrát spěchaly na další festival, takže hrály úplně první a moc lidí je neslyšelo. Tak jsme je pozvali znovu a užili si opět jejich svěží a chytrý ženský humor, šarm i eleganci. Poslední soutěžící kapela **MY3.AVI** z Prahy má žánrově asi nejblíž k folkrocku. Hrají výhradně vlastní melodické a hudebně nápadité písničky s výbornými českými texty. Jejich osobitý zvuk je daný zajímavou souhrou sólových houslí a trubky.

Pak přišel čas pro vítěze loňského ročníku, živelnou olomouckou **Bujabézu**, čerstvou držitelku Krtka z letošní Zahrady v Náměšti na Hané. A po nich tři hosté – jeden

lepší než druhý: **Druhá míza Vojty Zíchy** z Českých Budějovic, liberecký **Jarret** se skvělou zpěvačkou Hankou Skřivánkovou a třetí host **Marien** z Pardubic, další veleúspěšná folková formace pod vedením Víti Troníčka. K jejich poslední písničce se přidala Falešná karta a postupně další a pokračovalo se pod pódiem společným hraním. Ti nejvytrvalejší se později přesunuli k ohni, kde vydrželi až do rána.

Dřevohostické folkáč byl opět příjemný a pohodový. Za sedm let si získal stálé příznivce, kteří oceňují každoroční výběr kapel, krásné prostředí dřevohostické zámecké zahrady a mají rádi jeho rodinnou a domácí atmosféru.

Jo a u diváků to letos vyhrála Falešná Karta.

AK

Falešná Karta

Přelet MS

MY3.AVI

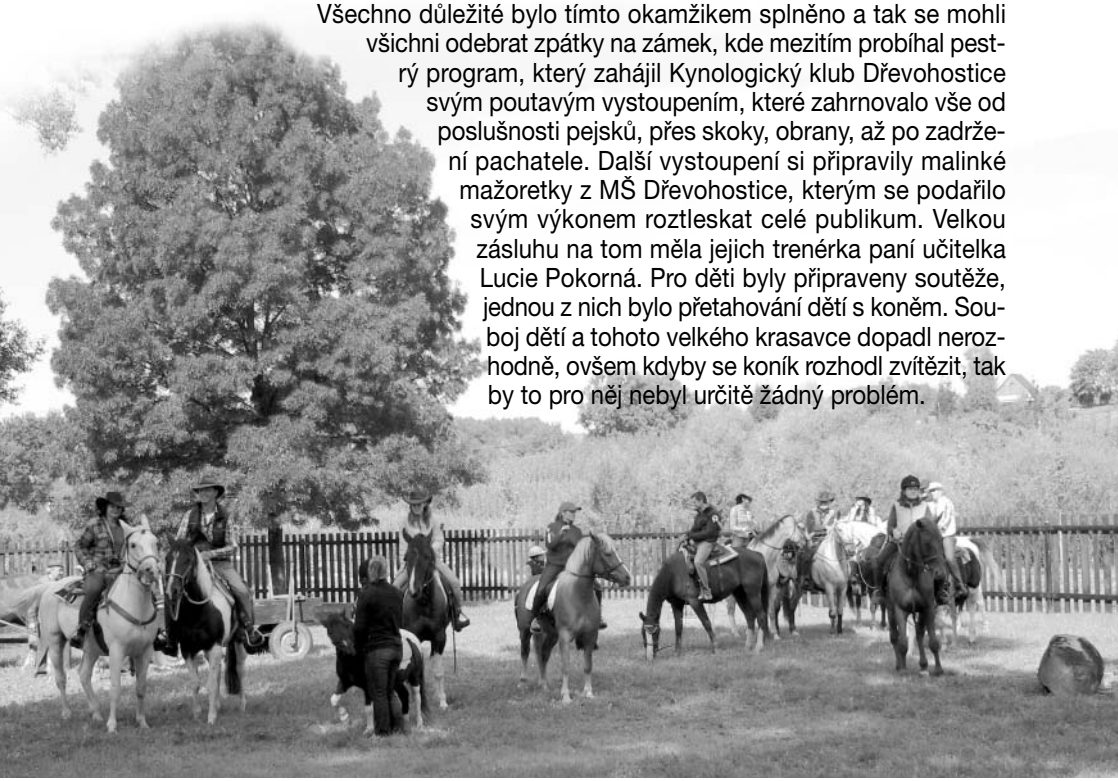
Hubertova jízda 2011

Půlka září patřila, dalo by se říct, snad již tradičně Hubertově jízdě v Dřevohosticích. Jezdeckému klubu Gracie se za obrovské podpory rodiny a přátel podařila letos uskutečnit již potřetí.

Sraz účastníků byl v areálu zámecké zahrady, kde byly pro jezdce připraveny k zakoupení stužky, ke kterým dostali na posilněnou koláček a samozřejmě, jak také bývá zvykem, slivovici. Mezitím Jiří Kasperlik pečlivě nazdobil svůj stroj V3S, který byl připraven k odjezdu, zaplněn diváky, kteří se z nějakého důvodu nemohli nebo nechtěli zúčastnit na koních, ale i přesto chtěli zhlédnout tento Hubertus, nebo pouze chtěli po roce zažít adrenalinovou jízdu rozmanitým terénem s kočím Jirkou.

V 11 hodin zaznělo zámeckou zahradou třikrát „ZDAR“ Hubertově jízdě a všech 35 koní i se dvěma povozy se mohlo vydat na trasu za masterem Kateřinou Mayerovou na koni Adamovi. Tento houf koní prošel městysem v krásném průvodu a pokračoval přes louky téměř až k Prusinovicím, kde po několika nedobrovolných sesednutích z koní bylo potřeba se opět občerstvit. Jak pro diváky, tak pro jezdce byla nachystána výborná sekaná. Po krátkém odpočinku se celá delegace opět vydala na trať. Všichni se ve zdraví dopravili až na místo, kde mělo dojít k nejdůležitějšímu okamžiku dne a tím byl hon na lišku, na který si trouflo hodně jezdců. I přes velikou konkurenci se Králem honu stal Tomáš Caletka na koni Borny.

Všechno důležité bylo tímto okamžikem splněno a tak se mohli všichni odebrat zpátky na zámek, kde mezitím probíhal pestrý program, který zahájil Kynologický klub Dřevohostice svým poutavým vystoupením, které zahrnovalo vše od poslušnosti pejsků, přes skoky, obrany, až po zadržení pachatele. Další vystoupení si připravily malinké mažoretky z MŠ Dřevohostice, kterým se podařilo svým výkonem roztleskat celé publikum. Velkou zásluhu na tom měla jejich trenérka paní učitelka Lucie Pokorná. Pro děti byly připraveny soutěže, jednou z nich bylo přetahování dětí s koněm. Souboj dětí a tohoto velkého krasavce dopadl nerozhodně, ovšem kdyby se koník rozhodl zvítězit, tak by to pro něj nebyl určitě žádný problém.

Legrace skončila při indiánském vystoupení Peti Laciny a jeho paní. Nastal neskutečný obdiv a úžas nad tím, co se svým koníkem dokáže. Jak již upozornil pan Novák, komentátor dne, nejspíš Peťa našeptával indiánskou řečí svému oři svá přání, jinak není možné, co vše pro svého pána je toto zvíře ochotné udělat bez použití sedla, biče, šporen a uzdečky… Předvedl krásnou souhru při jízdě, ustupování na holeně a skocích přes vše možné i nemožné. Dočkali se také účastníci Hubertovy jízdy, pro které byla připravena i divácky zajímavá soutěž s názvem pivní barel, pravidla této soutěže jsou jednoduchá: přijet k pivu, sesednout z koně, vypít pivo, nasednout a rychle do cíle, to vše na čas. I ti, co se této soutěže nikdy nezúčastnili, si dovedou představit, co se žaludkem jezdce dokáže udělat exnutí piva a následný trysk na koňském hřbetě. Další soutěží byla záchrana, kdy jezdec s koněm musí v co nejkratším čase zachránit svého kolegu stojícího opodál.

Po celý den bylo zajištěno vození na koních a čtyřkolce. Večer zahájila, stejně jako v loňském roce, kapela Exploze-rock. Jak již na Hubertových jízdách bývá zvykem, veškeré prohřešky jezdců byly sledovány a pečlivě zapisovány, aby mohly být při večerním soudu náležitě potrestány. Soudce Milan Foukal nekompromisně odsoudil všechny provinilce, buďto nějakým tím tekutým mokem nebo u nezletilých hříšníků fyzickým trestem. Zároveň proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků z celého dne a předání pohárů.

Věra Michálková, JK Gracie

Dožínky u polských přátel

Od pradávna člověk dobývá v potu tváře svůj denní chléb a právě toto prosté pečivo se v průběhu staletí stalo symbolem spojení vlídnosti Boha, štědrosti přírody a lidského usilování. Lidé se naučili za dobrou úrodu děkovat v dobách, kdy nebyla samozřejmou věcí. A je jistě moudré udržovat naživu tento hezký zvyk i v době dnešní, v době, kdy se děkování tak nějak přežilo.

V neděli 4. září vyrazila na pozvání přátel z gminy Turava delegace reprezentující naše městečko do polské obce Bierdzany. Po šťastném příjezdu a obřadném přivítání (nezapomněli jsme pozdravovat) nás čekal program zahrnující účast naší delegace na čestném místě v dlouhém průvodu krojovaných lidí a strojů. Tento dlouhý had polských zemědělců, traktorů a nás měl za úkol dopravit velkolepě nazdobené královské koruny z obilí k rukám a kropence opolského biskupa, který těmto plodům lidské práce požehnal. Otec biskup spolu s místními kněži sloužil slavnostní mši ve velkoplošném stanu, do kterého se natěsnalo tak osm set lidí, zbytek stál venku a sledoval obřad z velké obrazovky přímo pod širým nebem. Všude okolo byly stánky s občerstvením, mobilní toalety, kolotoče a vůbec všechny ty věci, kterými se lidé potřebují obklopit, když se mají někde ve velkém počtu sejít.

Mše svatá byla skutečně slavnostní také díky tomu, že v Bierdzanech krom dožínek slavili také tři sta let od postavení tamějšího kostela svaté Hedviky. Tento chrám je skutečně okouzlující dřevěnou stavbou s velmi příjemnou atmosférou. Takovou, jaká je v podobných objektech po stovkách let společného setkávání mnoha generací lidí, kteří tak nějak, byť dávno po smrti, stále zůstávají sedět v prostých dřevěných lavicích společně se současníky.

Dostat se v Polsku do role čestného hosta je velmi příjemná věc. Naše malá delegace nesměla chybět u ničeho. Mši jsme viděli z první řady, vyslechli jsme pozorně všechny proslovy všech řečníků, neunikla nám ani čárka z vystoupení snad všech

kulturních složek celé gminy. Hrdinně jsme odšlapali asi tříkilometrovou trasu průvodu (pan místostarosta jel na voze taženém koňmi). Za odměnu jsme se stali konzumenty velmi, skutečně velmi vydatného oběda, který nám přišel být po dosavadním spíše duchovním programu celého dopoledne jako velmi vítaná tečka všech slavnostních chvil toho dne. Po tomto vydatném jídle nás vyzval místní pan farář ke komentované prohlídce již zmiňovaného kostela svaté Hedviky patronky Slezska. Ve velmi krátkých pauzách mezi jednotlivými kulturními zážitky jsme přátelsky pohovořili s lidmi, které jsme za těch pár let společného setkávání poznali a vzhledem k faktu, že se již pomalu začínalo připozdívat a nás čekala dlouhá cesta domů, tak jsme se hezky rozloučili (máme pozdravovat) a zamířili polskou rovinou směrem k Bohumínu.

Myslím si, že tato výprava byla pro nás, lidi z Česka, ze země, kde je novodobá tradice spíše spojena s průmyslem, velmi poučná. Vidět a slyšet, jak biskup, kněží, poslanci, starostové, jak všichni děkují prostým rolníkům za to, že obdělávají po staletí půdu, aby vydala chléb, a vidět s jakou přirozenou hrdostí obyčejní lidé pak ten chléb přinášejí před oltář. Je to něco, o čem musel potom člověk přemítat při té dlouhé cestě domů.

Jiří Kasperlik, kastelán a delegát

Dřeváček v novém

Ještě nebyl ani konec školního roku a už se začalo se stěhováním původních prostor Dřeváčku v mateřské škole – ty jsme museli opustit z důvodu otevření dalšího oddělení MŠ.

Vhodné místo se našlo v předzámčí našeho zámku. Asi v polovině prázdnin začaly úpravy těchto prostor na budoucí mateřské centrum. Velký kus práce odvedli hoši z místní pracovní skupiny pod vedením pana Kasperlika. Bylo zapotřebí postavit zeď, vymalovat, položit koberce a v neposlední řadě také přidělat chybějící radiátory. Potom už pomyslnou štafetu převzaly maminky, které bíle vymalované zdi přeměnily v pohádkový a podmořský svět a centrum se přeměnilo v krásné, útulné a pohádkové místo.

Slavnostní otevření centra se uskutečnilo 23. 9. 2011. Pozvání přijalo i vedení městyse, které se na celé realizaci finančně podílelo. Pan starosta přestřihl pásku, popřál dětem a maminkám, ať se jim tu líbí a na závěr svého proslovu zarecitoval i krátkou básničku. Otevření nového centra Dřeváček přilákalo i několik nových maminek, a tak se naše řady zase o trochu více rozšířily.

Na závěr snad patří už jen velké poděkování jak vedení městyse, tak všem pracovníkům, ale také všem maminkám a tatínkům, kteří se na realizaci podíleli a zasloužili se o to, že je centrum tak krásné, jak je, a že se děti a rodiče mají kde setkávat.

Na úplný závěr několik postřehů a reakcí návštěvníků:

„Jé, tady je to krásné. To muselo dát práce."

„Jakého malíře jste si pozvali?"

„Ani jsem nevěřila, že to tady může být tak útulné."

„Fakt dost dobrý!"

Všem moc děkujeme.

Iveta Vavroušová
za MC Dřeváček

Mladí hasiči v roce 2011

Soutěžní sezóna mladých hasičů je již opět za námi a my můžeme začít bilancovat. Jubilejní 10. sezóna dopadla dle výsledků obou kategorií velmi dobře.

Mladší žáci z 16 soutěží sedmkrát stanuli na stupních vítězů a dvakrát brali trofej za první místo. Svého nejlepšího času dosáhli na soutěži v Záhlinicích, ale 15,63 s znamenalo pouze druhé místo. Jejich celkové umístění byl boj až do posledního závodu, kdy se jim podařilo na soutěži v Tečovicích zvítězit a v celkovém pořadí dosáhnout stříbrné příčky. Celkově ve Středomoravském poháru před našimi skončil SDH Mysločovice a na třetí příčce SDH Nová Dědina.

Na několika soutěžích, včetně té domácí, se předvedlo béčko mladších, které svými výsledky potvrdilo, že se s nimi může v příštím roce počítat. Domácí soutěž také ukázala, že by se v našem sboru neztratila ani nejmladší kategorie přípravky ve věku 2–6 let, soutěžní družstvo předvedlo ukázku požárního útoku, za kterou by se nemuselo stydět ani družstvo věkově dvakrát tak staré. Za tuto aktivitu také děkujeme trpělivým rodičům.

Starší žáci se zúčastnili celkem 17 soutěží a osmkrát to byly stupně vítězů. První místo získali na dvou soutěžích. Nejlepší čas předvedli na domácí soutěži – 13,27 s znamenalo obhajobu loňského vítězství. Starší žáci se celkově ve Středomoravském poháru mládeže umístili na třetím místě. Jejich umístění díky vysokému bodovému rozdílu bylo rozhodnuto již tři závody před koncem. Před naším družstvem se umístila Štítná nad Vláří a zvítězilo družstvo Rymic.

Sovička v Bochoři

Třetí sobotu v září se konal nejočekávanější závod letošního roku v očích všech kluků a holek. Bochořská sova letos zase nezklamala a ukázala nový rozměr soutěže. 80 soutěžních družstev z celé Moravy, ale i z Čech bojovalo o nejlepší výsledky. V mladší kategorii se našim klukům podařil výborný výsledek, když startovali v závěru první desítky a časem 14,71 s absolutně nejlepším časem letošní sezóny nenechali nikoho na pochybách o vítězi soutěže. Na dalších stupních vítězů druhá Velká u Hranic a třetí Popov okr. Zlín. Celkově v této kategorii soutěžilo 32 družstev.

Starší žáci startovali v polovině startovního pole. Přes výpadek na pravém proudu brali za čas 15,70 s osmé místo. Čas levého proudu 12,77 s byl třetí nejlepší, takže bylo vidět, že družstvo mohlo útočit na pozice nejvyšší. První skončily Oprechtice z okr. Frýdek Místek, druhé Rymice a třetí Štítná nad Vláří. Účast 80 soutěžních družstev ukázala, že tato soutěž svým rozměrem přesáhla hranice Moravy. Dřevohostice také získaly ocenění za to, že se jako jediní s MHJ Lobodice zúčastnily všech deseti ročníků této atraktivní soutěže.

Závěrem je třeba poděkovat všem členům sboru, kteří se podíleli na zajištění techniky soutěžních družstev mladých hasičů. Poděkování patří vedoucím za jejich trpělivost a také rodičům, kteří pomáhali s dopravou členů družstev na soutěže.

Pavel Mrtvý
starosta Sboru dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů Dřevohostice
hledá do svých řad vedoucí a instruktory pro práci s mládeží
Pro kategorie 2–6 let, 6–11 let, 11–15 let, 15–18 let a 18–21 let.

Zájemcům můžeme nabídnout zaškolení pro jednotlivé kategorie na okresní úrovni, zajímavou práci s mládeží nejen s hasičským zaměřením. Členská základna čítá 73 členů a 31 členů je ve věku do 21 let. Přijďte se nezávazně informovat o činnosti mládeže ve sboru.

Tenisový turnaj, ve kterém se nehrálo o ceny, ale o duši…

Už má svůj křest za sebou. Opravdu se hrálo! Počasí bylo jako na objednávku. Hráči měli řádně natrénováno. Sportovní fanoušci fandili. Hosté přišli, sponzoři nás významně podpořili a patron se také dostavil. Co víc si ještě můžeme přát?

Není toho málo, nebudeme zbytečně skromní. Přáli bychom si, a to moc, aby ta báječná nálada a atmosféra zůstala v naší i vaší paměti hodně dlouho. Přáli bychom sobě i vám, kteří jste tam s námi byli, aby jste nám zůstali nakloněni i do budoucna, aby vzniklé přátelské vztahy byly obohacením pro všechny. Přáli bychom sobě i vám, aby sportovní setkání, které se stalo spojovacím mostem mezi lidmi se zdravotním handicapem a těmi ostatními, nezůstalo jako první a současně poslední.

Za nás všechny z Domova ADAM Dřevohostice z celého srdce velké poděkování patří především Jaroslavu Jančíkovi, předsedovi tenisového oddílu T. J. Sokol Dřevohostice,

nadšenci a báječnému člověku. Dále všem tenistům a tenistkám, kteří s našimi uživateli hráli. A že to byly zápasy v právem slova smyslu! Byli to: Filip Dostál, Mikuláš Zmeškal, Lukáš Stoklásek, paní Alena Pořízková, Jana Navrátilová, Marie Zlámalová a pan Jaroslav Jančík. Za náš domov nastoupili: Petr Rink, Milan Novák a Josef Holub. Tito byli po skončení turnaje přijati za členy dřevohostického tenisového oddílu!

Je třeba ocenit i paní Petru Stoklásková, vedoucí sociálního úseku našeho domova, která byla iniciátorkou akce a věnovala přípravě mnoho svého volného času. Nesmíme zapomenout ani na sponzora pana Vojtu Vánského ze společnosti Primus, prádelenská technika, který přivezl dárky pro hráče, celý turnaj sledoval a fandil. K příjemné atmosféře určitě přispěly i kuchařky domova. Upekly výborné koláčky, po kterých se jen zaprášilo, a to je myslím to nejlepší ocenění pro každého kuchaře. Nad turnajem převzal patronát pan Ing. Pavel Horák, náměstek hejtmana Olomouckého kraje. I přesto, že měl důležité jednání, přijel, hráče pozdravil, povzbudil.

Tak často používaný výraz – integrace – může mít různou podobu. Úterní odpoledne na tenisových kurtech v Dřevohosticích ukázalo, že i toto je jedna z cest jak dokázat, že není důležité, kdo je kdo. Díky vám všem!

J. Odložilová, ředitelka domova ADAM

Ing. Pavel Horák, náměstek hejtmana Olomouckého kraje, s účastníky turnaje

horní řada zleva J. Jančík, M. Zlámalová, A. Pořízková, J. Navrátilová, J. Holub, L. Stoklásek, P. Rink, F. Dostál, M. Zmeškal
dole P. Stoklásková, V. Vánský, J. Odložilová, M. Novák

Z činnosti tenisového oddílu T. J. Sokol Dřevohostice

S ustupujícím létem a přicházejícím podzimem se také stupňovala činnost tenisového oddílu.V krátkosti vás seznámím s některými akcemi, které se uskutečnily na tenisových kurtech Sokola Dřevohostice v tomto období.

Tenisový oddíl T. J. Sokol Dřevohostice uspořádal pro děti **celosezónní soutěž o Mistra Dřevohostic** v kategoriích do 10 let a od 10 do 15 let. Tato soutěž se uskutečnila v období od 21. května do 13. srpna 2011. Cílem této soutěže bylo poskytnout podmínky dětem do 15 let k aktivnímu využití volného času. Skládala se ze čtyř tenisových turnajů, ve kterých byli účastníci bodováni podle pořadí v jednotlivých turnajích. Soutěž byla nastavena tak, aby podporovala nejen soutěživost všech dětí, ale také účast v jednotlivých turnajích. Mistrem v kategoriích se stal ten, kdo získal nejvyšší počet bodů ze všech čtyř turnajů.

V kategorii od 10 do 15 let byl jednoznačným favoritem Mikuláš Zmeškal z Lipové, který to také potvrdil svými výsledky.

Daleko dramatičtější byla soutěž do 10 let, ve které nerozhodly turnaje. Po dvou výhrách měli Filip Dostál a Martin Koňařík z Přerova. O mistru do 10 let rozhodlo poslední vzájemné utkání těchto dvou hochů v celé soutěži, ve kterém se sportovní štěstí přiklonilo na stranu Filipa Dostála.

Celkem se celé soutěže zúčastnilo 13 dětí, 8 dětí do 10 let a 5 dětí od 10 do 15 let. Myslím si, že touto soutěží se nám podařilo rozšířit možnosti využití volného času dětí a mládeže. Kompletní výsledky a fotodokumentaci si můžete prohlédnout na internetových stránkách tenisového oddílu.

Konečné výsledky v jednotlivých kategoriích.

KATEGORIE DO 10 LET

jméno	body
Filip Dostál	23
Martin Koňařík	23
Jan Sigmund	14
Petr Neděla	10
Anetka Hejnová	9
Marek Možíš	6
Jan Kubíček	4
Matouš Kubíček	2

KATEGORIE OD 10 DO 15 LET

jméno	body
Mikuláš Zmeškal	22
Jakub Machač	17
Ladislav Sigmund	7
Adam Tellinger	6
Pavel Neděla	2

Zleva stojící: Filip Dostál, Martin Koňařík, Mikuláš Zmeškal, Jakub Machač, Adam Tellinger, Jan Sigmund, Ladislav Sigmund.
Přední řada: Matouš Kubíček, Marek Možíš, Adam Dostál, Jan Kubíček, Pavel Neděla, Petr Neděla, Helenka Kubíčková.

Další významnou akcí, která se uskutečnila na tenisových kurtech Sokola Dřevohostice byl již **6. ročník prázdninového sportovního campu se zaměřením na tenis a jiné netradiční sporty**, který se uskutečnil v termínu od 22. srpna do 26. srpna 2011.

Hlavním organizátorem a sponzorem tohoto soustředění byla Nemocnice Hranice a. s. zastoupená MUDr. Eduardem Sohlichem MBA a tenisovou školou JOSKIN Josefa Václavíka, profesionálního trenéra s jeho týmem. Ve velmi slunečném počasí se zúčastnilo celého campu 22 dětí, 4 trenéři a Alena Pořízková s Janou Navrátilovou, které zajišťovaly servis celého campu.

Sportovní příprava probíhala denně od 9:00 do 16:00 hodin. Tento camp je již vyvrcholením kvalitní práce s mládeží a navazuje na Výuku základů tenisu – tenisovou školu mládeže, která se pravidelně uskutečňuje v období května až června, a také na celosezónní soutěž o Mistra Dřevohostic v kategorii do 10 let a od 10 do 15 let.

Pokud se nám podaří zachovat i v příštích letech nastavený trend a tím je práce s mládeží, myslím si, že se nemusíme bát o budoucnost tenisu v Dřevohosticích.

Poslední významnou akcí v tomto roce, která se uskutečnila 27. září na tenisových kurtech Sokola Dřevohostice, se stal **exhibiční turnaj tenisového oddílu a Domova ADAM Dřevohostice.**

Záštitu nad touto společensko-sportovní akcí převzal náměstek hejtmana Olomouckého kraje Ing. Pavel Horák. Tento turnaj byl vyvrcholením několika měsíční spolupráce tenisového oddílu a klientů Domova ADAM. Dobrou atmosféru na kurtech neudržovali jen klienti a zaměstnanci Domova ADAM, ale také příznivci tenisového oddílu a naši spoluobčané, kteří si nenechali ujít tuto významnou akci. Myslím si, že zde vznikla další pěkná tradice, která si jistě získá naši podporu a pozornost i v příštích letech.

Touto cestou bych také rád poděkoval celému realizačnímu týmu Domova ADAM, který byl zastoupen paní ředitelkou PaedDr. Jarmilou Odložilovou a sociální pracov-

nicí Petrou Stokláskovou, iniciátorkou vzájemné spolupráce. Dále bych chtěl poděkovat všem sponzorům a účastníkům turnaje.

Jaroslav Jančík,
předseda tenisového oddílu

Chceme moc poděkovat všem organizátorům a celému realizačnímu týmu za zorganizování tenisového tábora. Taky za dozor na koupališti v Čechách, kde se děti během týdne byly 2x osvěžit, neboť panovala extrémní vedra. Byl to určitě vydařený týden plný sportu a zábavy.

Za rodiče děkují Hanka Navrátilová a Petra Nedělová.

Sokolení žen a dětí v Dřevohosticích

Sluníčko se nám na notnou chvíli schovalo, listí začíná opadávat a my jsme si opět jako každý rok řekli „tak a od září začnu“. Nakoupili jsme nové tenisky a vhodný sportovní oděv a teď věrni svému novému předsevzetí a plní elánu se pouštíme do boje s naším pohodlnějším druhým já.

A já, jakožto stálý inventář v místní sokolovně, vám přináším zprávičky ze Sokolení po dřevohosticku, aneb co dělají místní ženy a děti, když právě nejsou doma, neuklízí, nevaří a děti se zrovna neučí.

Nemůžu dělit jako v předchozích letech cvičení před prázdninami a po prázdninách, protože jsme pokračovali v pravidelných lekcích i v letních měsících venku v zámecké zahradě. Všem vytrvalcům samozřejmě děkuji za přízeň, a že jich nebylo zrovna málo! Cvičení na čerstvém vzduchu a v krásném prostředí zámecké zahrady bylo jedním slovem úžasné. Pro mě jako instruktora je zájem o cvičení tou největší odměnou a hnacím motorem pro další práci. Samozřejmě jdeme s dobou a naší snahou je nalákat k pravidelnému pohybu co největší počet aktivních a nadšených sportovců, proto jsme již v loňském roce rozšířili cvičení o oblíbené lekce zumby a pokračovali v našich neméně oblíbených hodinkách pilates. Obě lekce mají svá specifika a každý si jistě najde to, co právě jemu vyhovuje nejlépe. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že nejlepší je kombinace obou forem cvičení. Na hodinách zumby vytančíme všechny starosti, nabijeme se energií a pak se příjemně uvolníme a protáhneme při pilates. Se začátkem nové cvičební sezony se scházíme v úterý a čtvrtek na zumbě a v úterý pilates.

Cvičení s menšími dětmi i s věčně vysmátými většími slečnami, jejichž smích pravidelně přehlušuje i můj silný hlas, bylo

v loňském roce rovněž velmi úspěšné. Naučili jsme se několik choreografií, s nimiž jsme vystupovali na různých sportovních i společenských akcích. Na podzim jsme se předvedli na Přehlídce pódiových skladeb v TyMy centru Holešově, na stejné akci, jen jiném místě, v Bystřici pod Hostýnem jsme zatančily v dubnu. Své taneční umění děvčata předvedla na Mikulášském podvečeru, Mezižupním sportovním dnu, při oslavě Svátku matek, Setkání dechových hudeb a spoustě dalších akcí. Své nadání rovněž taneční, čarodějné, kadeřnické a dramatické předvedly na Sletu čarodějnic v Dřevohosticích, rozcuchanou letku jsme vyslali i do Bochoře, kde sekundovala dřevohostickým sportovcům na Mikroregionálním setkání.

V říjnu loňského roku jsme uskutečnili první sportovní soustředění s dětmi v Hostýnských horách. Víkend byl velmi vydařený, stihli jsme si zacvičit, večery byly kreativní a tvořivé a počasí nám přálo i při venkovních aktivitách. Pro velký úspěch zahajujeme i letošní cvičební rok právě sportovním víkendem.

Věřím, že se nám práce s dětmi bude i nadále úspěšně rozvíjet. Hodiny pro nejmenší děti cvičící s rodiči i trochu větší „školkáče“ bez rodičů vede Petra Němcová. Mladší školou povinné a ostřílené teenegry se snažím zpracovat já (občas je tomu i naopak). Ale práce mě těší, doufám, že potěšení je vzájemné a zatím jsem nezblbla, snad…

Děkuji všem, kteří chodí na hodiny, a nedá mi to, abych nás všechny nepochválila za to, že se nám podařilo obyčejné cvičení povýšit na neobyčejnou činnost, která nás stmelila v „rodinku“, kde máme každý své místo a nespojuje nás jen sport, ale přátelství. Věřím, že se naše řady rozšíří i o nové dětské, ženské i mužské tváře všech kategorií. Pojďme společně cvičit, tančit, užívat si i relaxovat…

Na všechny stálice i nováčky se těší váš instruktor

Věra Obkráčilová

Nejmladší člen Endurocross opět úspěšný

V letošním roce dosáhl Tomáš Zbíral i přes časté problémy s technikou střídavých úspěchů. Opět měl možnost zúčastnit se v srpnu mistrovství světa v motocrosse juniorů v italském Cingoli, kde se umístil na 45. místě ve své kubatuře.

Nejvyššího ocenění dosáhl na Slovensku, kde obsadil 1. místo a stal se tak mistrem Slovenské republiky v kubatuře 85 ccm. Nejméně se mu dařilo na Mezinárodním mistrovství ČR, kde nebodoval ve 4 rozjížďkách, a proto skončil na 9. místě ze 44 jezdců. Na mistrovství Moravy obsadil 4. místo, neboť se nezúčastnil jednoho závodu, který koriguval s termínem, kdy se jelo mistrovství světa v Itálii. Před sebou má ještě poslední závod seriálu Středoevropského poháru, který se jede 22. 10. 2011 v Maďarsku, kde zatím vede.

Touto cestou chceme poděkovat za podporu ze strany našeho městečka v letošní sezoně.

Endurocross, o. s.

Dvacet pět a dost

I v našem Zpravodaji se jistě několikrát objevila zmínka o významném jubileu, které letos oslavila táborová základna Pionýrské skupiny Dřevohostice v Rajnochovicích – Sochová.

Jo jo, už je to pětadvacet let, kdy v roce 1986 z nápadu tehdejší vedoucí PS Liby Dopitové a nadšení skupiny dospěláků okolo ní vyrostla na louce pana Marečka budova jídelny, kuchyně a skladu. O rok později k ní přibyla úschovna nářadí zvaná Rabuša a v roce 1994 doplnil tyto stavby Toník, kde se kromě uložení spacáků, dek a celt dá i bydlet.

No, a mohlo se začít táborničit. Na tu spoustu let a s nimi spojené zážitky jsme zavzpomínali v polovině září, kdy jsme si sami pro sebe připravili malou oslavu s pohoštěním. Takže se nejen jedlo, pilo, hodovalo, ale i povídalo a hlavně zpívalo. Sešlo se nás více než 40 a nechyběl ani jeden z hlavních zakladatelů – Liba, Jarda, Mirka a Standa. Všichni obdrželi na památku Sochovácký almanach, který zmapoval vše podstatné v uplynulých letech. Zjistili jsme při té příležitosti, že jsme za těch dvacet pět let táborničení odrekreovali 1549 účastníků (někteří byli, pravda, dvakrát i vícekrát)! To jsou fakticky celé Dřevohostice.

Vzpomínali jsme i na letošní turnus letního pionýrského tábora, kdy snad jedině k nám bylo počasí trochu milosrdné. Měl jednu zvláštnost, o kterou bych se závěru tohoto příspěvku chtěl podělit. Už asi deset let jsem říkal, že „tento rok jedu naposledy“, nikdo mi nevěřil a nakonec jsem ani já svůj slib nesplnil. Letos však mám pocit, že opravdu nazrál čas, kdy je třeba předat veslo mladším a čipernějším spolubojovníkům. Ve vedení PS vystřídal Lenku Šaradínovou Michal Skácelík, pionýr z Přerova. A ten také bude mým nástupcem v kočírování táborového kolektivu v příštích letech. Vím, že se zase někteří pousmějete a řeknete: to by Jarda přece neudělal! A přece je to nezvratitelný fakt – příště na tábor už jen jako host. Zůstává mi spousta vzpomínek na nádherné dny a noci prožité pod celtou a s dobrou partou.

Dovolte mi tedy, abych i touto cestou moc a moc poděkoval všem, kteří stáli po mém boku v uplynulých letech, zejména své ženě a vzoru při vedení tábora Libušce, i všem ostatním kuchařkám, zdravuškám, hospodářům i hospodářkám. A v neposlední řadě všem vedoucím a instruktorům, jimž jsem snad za ty roky předal něco ze svých zkušeností.

Takže ještě naposledy třikrát A – HOJ!

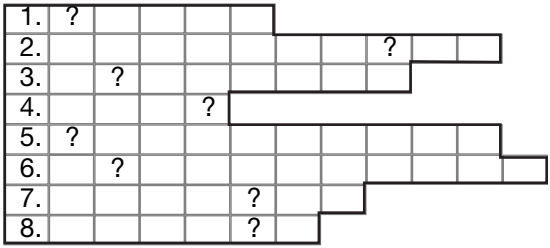
Jarda Dopita,
teď již emeritní hlavní vedoucí LPT

Stezka odvahy

Zase k nám zavítaly čarovné bytosti z jiných světů, aby nám znovu připomněly svou existenci a oživily v nás dávné mýty. Podzimní období je pro ně lákadlem k různým vylomeninám a legráckám, avšak nejraději dovádějí s našimi nejmenšími.

Všechna tato strašidla i jiné bytosti, jako např. duchové, čerti, drak či bílá paní obsadila v úterý 27. září navečer dřevohostický zámek a jeho okolí. Strašidla se usadila podél cest, pod stromy a vyčkávala návštěvníky z tohoto světa, aby se s nimi pobavila. Děti i jejich rodiče sebrali dost kuráže a vyrazili na stezku odvahy. Pilně plnili úkoly, které jim strašidla připravila. Na konci strašidelného putování je čekala i sladká odměna.

Kdo na to rád vzpomíná, tak za domácí úkol jistě vyluští **tajenku o strašidlech:**

1. Jinak strašidlo.
2. S oblibou přepadávali pocestné
3. Lákaly nás za světýlkem.
4. Nejčastější barva duchů.
5. Co nejvíce chutná drakovi?
6. Kdo je Saxana?
7. Kdo unesl Smolíčka?
8. Sbírá dušičky.

(nápověda: sídlí na dřevohostickém zámku)

Vyluštěnou tajenku pošlete na e-mail: ou@drevohostice.cz i se jménem a adresou, tři nejrychlejší luštitelé budou odměněni.

vaše strašidla

Výlet do mlékárny

V úterý 20. září jsme jeli se třídou na exkurzi do Bystřice pod Hostýnem. Hned po prvním zvonění jsme šli na nádraží, kde na nás čekal autobus. Cestou jsme začali plnit úkoly, které jsme dostali od paní učitelky napsané na lístečku. U řidiče jsme zjistili, kolik kilometrů je to z Dřevohostic do Bystřice. Z autobusového nádraží jsme pak vyrazili rovnou do mlékárny. Tam jsme si poznačili odpovědi na další otázky. Všechno nám řekla naše průvodkyně slečna Bačíková. A pak jsme se museli obléknout do bílých plášťů, na hlavy jsme si nasadili slušivé čepičky, ruce vydrhli mýdlem a desinfekčním prostředkem a společně vstoupili do laboratoře, kde se zkoumá kvalita výrobků i do samotného provozu, kde se výrobky vyrábí a balí. Výklad slečny průvodkyně jsme někdy ani neslyšeli, takový kravál vydávaly stroje kolem nás. Nevěděli jsme, jestli se máme dřív dívat na sýrovou hmotu, ze které pracovnice mlékárny pletly pletýnky (sýr jadel) nebo pozorovat plničky pomazánkového másla nebo sledovat laksymáčky, jak se samy zavírají fólií a z pásu skládají přímo do krabic. Vše bylo moc zajímavé. Nakonec jsme dostali mléčné výrobky k ochutnání. Poděkovali jsme a vydali se do obchodu, abychom zjistili, kolik výrobků místní mlékárny prodává. Pak jsme ještě stihli zajít na zámek do informačního centra, prohlédli jsme si mapu mikroregionu Podhostýnsko, měli chvilku rozchod a pak už uháněli zpět do školy, kde jsme ještě stihli všechny nově nabyté informace zapsat do pracovního listu, který je součástí naší vlastivědné projektové práce Poznáváme náš region. Výlet se nám moc líbil a těšíme se na další.

Julie Roubalíková a ostatní páťáci

Při Základní škole Dřevohostice byl založen aktivní Vlastivědný kroužek

Dne 12. září 2011 byl z iniciativy vedení Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice a v úzké spolupráci s ředitelstvím Základní školy Dřevohostice založen Vlastivědný kroužek. Práce kroužku se každé pondělí aktivně zúčastňuje 11 žáků ze 4. a 5. třídy. Přesto, že kroužek teprve vznikl, za nádherného počasí uskutečnil v sobotu 1. října 2011 pěší výšlap za památkami a historii Svatého Hostýna.

Členové kroužku si prohlédli náš kraj z hostýnské rozhledny, viděli Jurkovičovu zajímavou malebnou architekturu křížové cesty, navštívili chrám Panny Marie Vítězné s obrazem vítězství nad Tatary za hlavním oltářem. Upoutalo je malé, ale velmi pěkné hostýnské vlastivědné muzeum. Pro velmi nabitý program a hrozbu nebezpečí požáru nestihli plánované opékaní špekáčků na Skalném. Zato se však posilnili v cukrárně „Vendula“ v Bystřici pod Hostýnem. Přijeli domů nabiti novými dojmy a těší se na další činnost.

Mgr. Zdeněk Smiřický, vedoucí kroužku

Zájezd za památkami našeho kraje

V neděli dne 18. září 2011 se uskutečnil další zájezd Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice za podpory městyse Dřevohostice. Tentokrát se vydalo 42 účastníků za památkami a zajímavostmi našeho kraje v nedalekém okolí.

Naší první zastávkou byla zvonařská dílna dynastie rodiny Dytrychovy v Brodku u Přerova. Před dílnou nás již očekával svérázný průvodce, pan mistr Rostislav Horák, který nás svým humorným výkladem zasvěcoval do tajů zvonařského řemesla. Na závěr nám ukázal i dílnu, kde se odlévají i velkolepá zvonařská díla. Jako jeden z posledních zde byl odléván zvon sv. Jiljí pro bystřický kostel téhož zasvěcení. Tento zvon o váze 490 kilogramů a spodním průměru 945 milimetrů byl v Bystřici pod Hostýnem slavnostně vysvěcen v neděli 14. srpna 2011. Potom nás pan Horáček ochotně nasměroval na pěkně upravené brodecké náměstíčko, kde nás svou zvukomalebností překvapila zdejší velkolepá zvonkohra.

Odsud jsme odjížděli do Dubu nad Moravou, kde jsme na zdejším krásném hřbitově položili kytici rudých karafiátů a poklonili se památce našeho vzácného rodáka – mučedníka P. Cyrila Vrbíka. (1927–2002). Ten byl před svou zdejší farou brutálně zavražděn asi ve 2 hodiny v noci 22. října 2002. Zahynul v okamžiku, kdy přispěchal k poraněnému mladíkovi, který jej prosil o pomoc, neboť mu krvácela ruka. Byl jím na místě ubit k smrti. Na posledním rozloučení s P. Cyrilem Vrbíkem tehdy v říjnu 2002 se velmi procítěně za naši obec rozloučil dřevohostický občan pan Miloš Kvasnica, účastník našeho zájezdu.

U historických hradeb v Lipníku na Bečvou

Po vzdání úcty minutou ticha a po modlitbě jsme se odebrali do zdejšího překrásného chrámu Očištění Panny Marie, který P. Cyril Vrbík po celou dobu svého zdejšího působení, tedy od roku 1980 za obrovského úsilí zveleboval. Po velmi pěkném

Naslouchámе melodiím zvonkohry – dílu zvonařské dílny v Brodku u Přerova

výkladu pana kostelníka jsme nabrali sil při krátkém posezení a občerstvení na zdejší faře. Zde mnohé návštěvníky zaujala místnost, vyzdobená skvělými loveckými trofejemi, jelikož zdejší pan farář P. Jan Kornek je vášnivým členem mysliveckého sdružení. A tak se v sobotu 5. listopadu 2011 v 10.30 hodin v tomto chrámu koná IV. Evropská myslivecká pouť.

Z Dubu nad Moravou, kde nás krásně přijali, jsme odjížděli do Lipníka nad Bečvou. Zde nás po přestávce na oběd očekával místní mladý odborný průvodce, který nás seznámil s nově opravenými pamětihodnostmi tohoto města, ještě dnes ozdobeného nejen významnými historickými budovami, ale i mohutnými hradbami.

Po prohlídce pamětihodností města Lipníka nás přijala do své náruče zeleň nedalekých lázní Teplice nad Bečvou, kde si účastníci zájezdu vydechli a nabrali sil na zpáteční cestu domů.

Zájezd, jehož se zúčastnili převážně dřevohostičtí senioři, proběhl v poklidném tempu za mimořádně krásného počasí. Naše poděkování patří všem účastníkům zájezdu za vzornou dochvilnost, dobrou pohodu a přátelskou atmosféru po celou dobu našeho putování.

Mgr. Zdeněk Smiřický
předseda Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice

Září v mateřské škole

Když se přiblížilo 1. září, v mateřské škole se finišovalo. Pokládání koberců, malování, oprava elektriky a další práce po stavebních úpravách se dokončovaly. Všechno se stihlo, aby děti mohly vejít do nových, pěkně upravených prostor. Vznikla tak třída Broučků a všechny děti z této třídy navštěvují školku prvním rokem. Nejvíce se tu proto smutnilo a plakalo. Děti si však postupně zvykají a začínají se do školky na kamarády těšit.

Dne 8. září proběhlo první setkání s rodiči v tomto školním roce. Rodiče byli seznámeni s organizací školního roku, programem školy, připravovanými akcemi. Ta první se uskutečnila 15. září 2011 formou zábavného sportovního odpoledne. Děti spolu s rodiči plnily na školní zahradě různé úkoly např. shazování plechovek, skákání v pytli, chytání rybiček, stavění z písku, kreslení apod. Na školní zahradě bylo velmi rušno, protože se této akce zúčastnila více jak polovina dětí z mateřské školy a jejich rodiče. Děti získaly sladkou odměnu a maminky přichystaly špekáčky na opékání. Společnou večeří akce skončila.

Tradiční „podzimníčky“ vyráběli rodiče s dětmi v prvním říjnovém týdnu. Tolik nápadů, jak zpracovat kukuřici, dýně, listy, šípky a jiné přírodniny, se hned tak nevidí. Všichni podzimníčci jsou krásní a pohled na ně nám zpříjemňuje nastupující nevlídné podzimní počasí.

Jitka Sedlářová

Podívejte se na naše stránky
ms-drevohostice.webnode.cz, najdete tam spoustu dalších fotek.

Taneční soubor Tadomi Dřevohostice

Nastalo září a mažoretky opět zahájily svou činnost. Jelikož v tomto roce nastoupilo mnoho nových děvčat, bylo na místě uspořádat adaptační výlet se zábavným programem. Výlet byl na téma „Kamarádi z lesa“. Již název napovídá, kde že jsme na tom výletě vlastně byly. Počasí nám přálo, a tak jsme se vypravily do lesa, k obecní chatě.

Výlet, výlet, ale žádné „poflakování“! Děvčata musela zapojit i svou fantazii a mysl. Z jejich reakcí a upřímných úsměvů na tvářích bylo vidět, že byly naprosto spokojené a nadšené. Prvním úkolem byla „Šipkovaná“. Zde si mohla děvčata poměřit své síly, vědomosti či zkušenosti se svými soupeřkami. Hru braly velmi vážně a úkoly plnily opravdu svědomitě. Když nás popadl hlad, opekly jsme špekáčky a pokračovaly v našem programu.

Nejvzácnějším okamžikem bylo, když jsme jako „porotkyně“ hodnotily zadaný úkol Skladba básně. Byly to opravdu nádherné skladby. Během 20 minut stihla děvčata složit hned 9 básní. Namátkou se s vámi o jednu podělím:

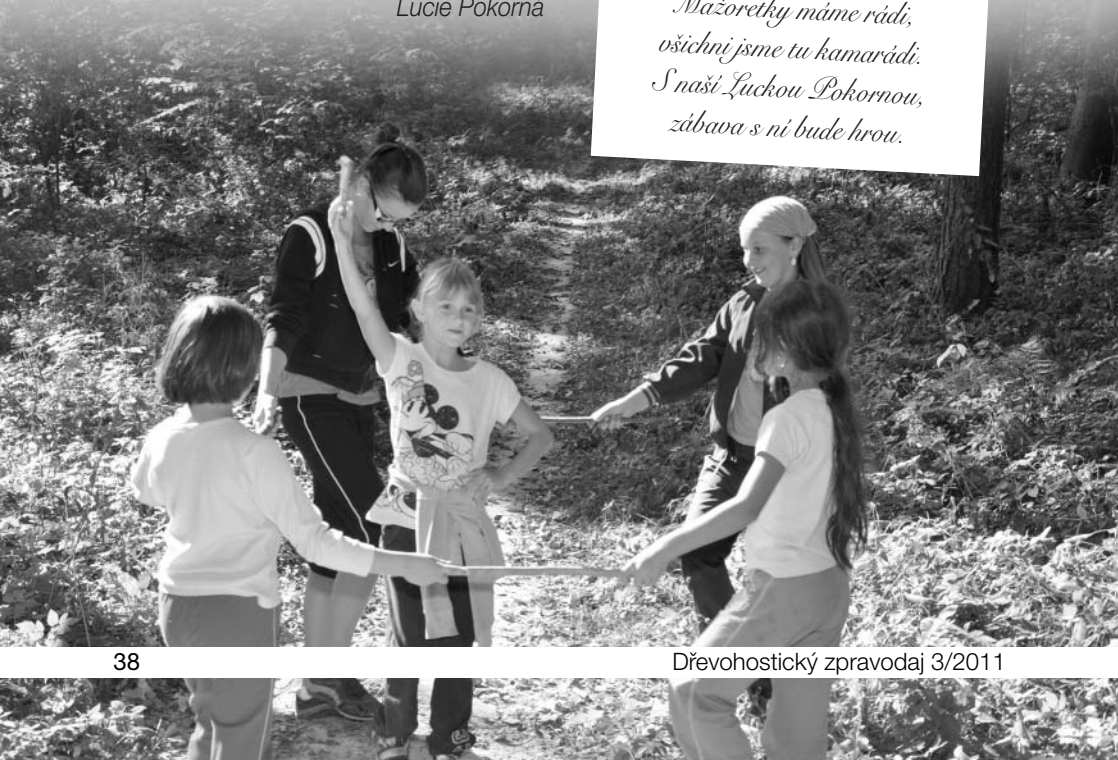
Mažoretky jsou náš obor,
vždyť jsme přece dobrý soubor.
S hůlkou točit umíme,
nové skladby stavíme.
Otočka či osmička,
to je lehká prácička.
Mažoretky máme rádi,
všichni jsme tu kamarádi.
S naší Luckou Pokornou,
zábava s ní bude hrou.

Mažoretky byly odměněny medailemi a společně jsme se vydaly na cestu k domovu. Nyní se soubor začíná pilně připravovat na svou první soutěžní sezónu.

„A co bych na nás ještě „práskla“? To se dozvíte v dalším vydání Dřevohostického zpravodaje nebo se podívejte se na naše stránky:

www.mazoretkytadomi.webnode.cz.

Lucie Pokorná

Zahrada a babí léto

Podzim je krásné roční období, kdy sklízíme úrodu, zavařujeme a pokud nám příroda nadělí i slunné babí léto, těšíme se i z posledních teplých dní.

V dnešní uspěchané a moderní době, kdy nám potravinářský průmysl předkládá spoustu polotovarů a hotových jídel, už mladé hospodyňky moc nezavařují. Ale my, důchodci, jsme ještě ze staré školy. Jsme zvyklí šetřit a co nejvíce využít vše, co nám příroda, ve svém nejplodnějším období roku, poskytuje. A většinou nás na podzim nezklame s úrodou dýní, ať už našich klasických nebo dýní s oranžovou dužinou. A dýně, patří sem i cukety, jsou ve světě velmi ceněnou zeleninou pro neobyčejně příznivý vliv na náš organismus.

Teprve pomalu se učíme využívat dýni v kuchyni i jinak než jako kompot nebo dýňové zelí. Členky našeho klubu přinesly recepty, o které by se s vámi rády podělily. A tak začneme dýňovým kompotem, ale trošku jinak. Recept nám poskytla paní Svobodová a je skutečně vynikající i bez ananasové příchuti.

Dýňový kompot:

5 kg dýně nakrájené na kostky namočíme přes noc do octové vody. Druhý den ji vyjmeme, opláchneme a postupně uvaříme v nálevu. Nálev: 1 l vody, 1 l bílého vína, 1,3 kg cukru, hřebíček, skořice, nové koření, ananasová příchuť.

Dýni plníme do sklenic a zalijeme nálevem, ve kterém jsme ji uvařili.

Neodoláme ještě jednomu receptu od paní Donacziové:

Dýňový chlebíček:

500 g hladké mouky, 1 lžička prášku do pečiva, lžička jedlé sody, špetka soli, 2 lžíce kakaa, lžička skořice, 3 vejce, 200 g cukru krupice, 150 ml oleje, 300 g na jemno nastrouhané dýně, 80 g rozinek, 50 g vlašských ořechů.

Vejce vyšleháme s cukrem do pěny, zašleháme olej a postupně přisypáváme smíchané sypké přísady, nakonec dýni a ořechy. Těsto je do menšího pekáčku nebo dvou chlebíčkových forem.

Výborné jsou i **dýňové marmelády**, které se mohou vařit jen ze samotné dýně nebo ve směsi s jablky. Želírovacího cukru se dává asi polovina váhy vstupních surovin. Nakonec se přidá citronová nebo pomerančová šťáva nebo aroma.

Kdo má rád špagety, může si k nim uvařit omáčku. Určitě je chutnější než kupovaná a je bez dalších nezdravých přísad.

Omáčka na špagety:

1 kg cukety, 1/2 kg zelené papriky, 1/2 kg červené papriky, 1/2 kg cibule, 2 sladké kečupy a 1 ostrý kečup (nejlépe domácí), 1/4 l oleje, 1 lžička soli, 2 lžičky cukru, 6 lžic worcesteru (nemusí být), 6 lžic sojové omáčky (může být dvakrát tolik).

Všechno nakrájet na drobné kousky, cuketu možno nastrouhat a všechno dusit 30 min., aby papriky i cibule zůstaly příjemně chrupavé. Plníme do sklenic a sterilujeme 20 min. při 95–100°C.

V našem dýňovém povídání jsme vynechali recept na výbornou dýňovou polévku, protože byl otištěn již v čísle 2/2009. Věřím, že si některé dýňové recepty vyberete a budou vám chutnat.

Přejeme vám, abyste celou úrodu zeleniny a ovoce stačili sklidit a zpracovat tak, jak si přejete a jak jste ve vaší rodině zvyklí.

za Klub seniorů manželé Foukalovi

Rolník u Polívky, aneb něco málo o výtvarníkovi Petrovi Rolníkovi

Mgr. Petr Rolník je jedním z mnoha autorů, kteří nejsou známi široké veřejnosti. Z jejich řad se bezesporu vymyká a jde ve své tvorbě dál, vymaňujíce se z průměrnosti tzv. neakademických umělců. Školenost v případě autora není prioritní, jde zde především o míru talentu, kterým je autor obdařen. Petra Rolníka znám již řadu let a měl jsem možnost sledovat jeho umělecký vývoj v delším časovém intervalu. Za ta léta jeho tvorba prošla nejrůznějšími etapami více či méně experimentálními, během nichž hledal a hledá svou vlastní osobitou vyjadřovací formu.

Základním kamenem autorovy tvorby je jeho dílo sochařské, v němž se spojuje řemeslo a invence obsažena v jeho volné tvorbě. Zmiňme například zakázku pro dřevohostický zámek zadanou vedením městyse. Tvůrce se zde zhostil nelehkého úkolu. Vytvořil bustu pražského sochaře, který působil na dřevohostickém zámku. Připomeňme tu skutečnost, že portrétovaný sochař během práce na bustě zemřel a socha se tak stala pomníkem a zároveň poctou in memoriam. V tomto díle se projevuje autorova zdatnost po stránce řemeslné se schopností vcítit se do osoby portrétovaného, což mu umožňuje vyjádřit věrohodnou podobu. Domnívám se, že autor by se v oblasti sochařství vyrovnal leckterému profesionálovi. Je jen škoda, že není v tomto ohledu více podporován z řad zájemců o umění. V sochařské tvorbě autor nezůstává jen v oblasti zobrazované skutečnosti, ba naopak jde dál a vkládá do díla své hluboké myšlenky.

Neopomeňme také autorovo dílo malířské, které se pro něj stává postupem času prioritou a prošlo značným vývojem. Po stránce technické, tak po stránce tematické. Tvůrce jde od zájmu o lidskou postavu a existenci člověka k čisté abstrakci. Jeho malby v sobě nesou značnou dávku sochařského myšlení. Často se propojují s volným prostorem, zasahují do něj a nechávají tak diváka v očekávání a napětí. Jde o vystupující

prvky z obrazu, porušené rámy a reliéfní struktury, atd. Tematicky se autor posunul od tíživých otázek až k hledání harmonie v přírodních silách a v sobě samém.

Petr Rolník měl řadu možností předvést své díla veřejnosti a je zastoupen v několika soukromých sbírkách. Zúčastnil se mnoha kolektivních výstav v našem hlavním městě, jmenujme například v Novoměstské radnici, Špálově galerii, Chodovské tvrzi a v poslední řadě je aktuální výstava v Divadle Boleslava Polívky v Brně.

V závěru bych chtěl autorovi popřát, aby jeho práci bylo dopřáno více vnímavosti a více konfrontace s veřejností, neboť je toho bezesporu hoden. Jeho práce a další informace můžete vidět na jeho internetových stránkách www.rolnik.wz.cz nebo na výstavě.

„Vyjadřuji to, co by asi rádo něco řeklo, ale nemá to ústa.
Citlivý uslyší, ostatním tlumočím někoho, kdo neumí mluvit."
Rolník.

napsal Mgr. Karel Musil

Starosta chválí

- **ředitelku ZŠ PaedDr. Natašu Kučerovou** a mnoho dalších, kteří se podíleli na přípravě a průběhu mimořádně vydařených oslav 55. narozenin Základní školy Dřevohostice a Zahradní slavnosti
- **maminky a tatínky i všechny ostatní**, kteří přiložili ruku k dílu při budování nového Centra pro volný čas Dřeváček v předzámčí
- nejen starosta, ale především návštěvníci dřevohostického zámku chválí **naše průvodce**, kteří je po celé léto prováděli zámkem i hasičským muzeem
- a děkuje panu **Přemyslu Černému** z Olomouce za dlouhodobou výpůjčku historického nábytku do zámku
- a účinkující na letošním Dřevohostickém folkáči ještě více pana **Oldřicha Kubešu**, který provozuje řeznictví v Dřevohosticích, za velmi chutný příspěvek k občerstvení v podobě masové rolády

A ještě zvláštní poděkování manželům Košařovým z Kopřivnice, kteří se ujali při průjezdu Dřevohosticemi jim zcela neznámého člověka, ležícího na kraji silnice u hřbitova. Po zavolání na záchranku dostali informaci, že oni takové případy neřeší. Košařovi tedy muže naložili do auta a podle jeho zmatených informací hledali kam patří. Muž nebyl z Dřevohostic, šel sem jen navštívit příbuzné, takže hledání nebylo jednoduché. Nakonec vše dobře dopadlo a za pomoci místních občanů se podařilo nemocného muže dopravit až ke dveřím jeho příbuzných.

Na žádost o jméno a adresu řekli jen, že jsou Košařovi z Kopřivnice a že to, co udělali, považují za samozřejmé. V dnešní době takový „lidský" přístup bývá velmi vyjímečný, proto si zasluhují nejen naše poděkování, ale i obdiv. Děkujeme a jsme velmi rádi, že takoví lidé jako manželé Košařovi ještě jsou.

Výzkum mohylového pohřebiště v Dřevohostickém lese v roce 2011

Mgr. Ladislav Rytíř
sekce archeologie, katedra historie, FF Univerzita Palackého Olomouc

Zájem o minulost, památky s ní spojené a události, které ovlivňovaly běh dějin, je starý téměř jako lidstvo samo. Přesto, že žijeme v době, která je od úsvitu moderního člověka velice vzdálená, máme stále to štěstí, že v krajině kolem nás jsou ještě v hojné míře přítomny upomínky na relativně nedávné, ale i nám značně vzdálené děje a události. Ať již jsou to majestátní hrady, kostely a kapličky, vybízející k rozjímání, či aleje a lesoparky, všechno jsou to díla našich předků, které skládají mozaiku kulturní krajiny tak, jak ji známe a jak ji můžeme obdivovat. Mezi méně nápadné, ale přesto mnohdy monumentální památky z dob nám již dosti vzdáleného pravěku patří také mohylová pohřebiště. Tento druh památek, který se díky intenzivnímu zemědělství zachoval v našich zemích především v zalesněném prostředí, poskytuje odborníkům jedinečnou možnost nahlédnout do světa minulých lidských populací a doplnit skládanku představ o životě našich předků. Proto se právě mohylová pohřebiště a jednotlivé mohyly staly předmětem intenzivního zájmu amatérských i profesionálních archeologů od prvopočátku tohoto oboru. Tento zájem trvá dodnes, i když metody poznání a průzkumu těchto unikátních památek od pionýrských dob archeologie značně pokročily.

Jedno z takovýchto mohylových pohřebišť, které na Moravě známe, se nachází i v prostoru Dřevohostického lesa. Z tohoto relativně malého lesního komplexu známe několik mohylových skupin, které se nachází téměř po celé délce lesní cesty z Bezuchova do Nahošovic. Tento pohřební areál je znám také relativně dlouho, a to díky působení pátera Františka Přikryla, jehož zájem o historii a dávné artefakty odhalil v tomto regionu celou řadu památek různého stáří. Jeho přičiněním bylo také 7 z 11 mohyl, které objevil, prokopáno. Bohužel z těchto nejstarších výzkumů máme jen kusé zprávy a nálezy se nám také do dnešních dnů nedochovaly.

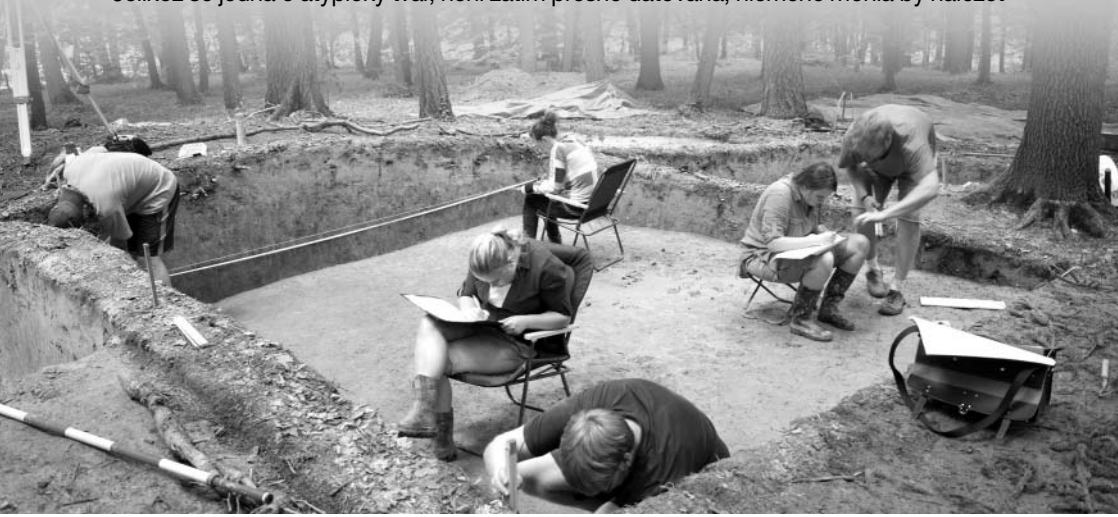
Již známý dřevohostický mohylník však neuniká pozornosti jedné z nejvýznamnějších postav moravské archeologie konce 19. a první poloviny 20. století Ladislavu Innocencovi Červinkovi. Tento všestranný badatel zde v letech 1908 a 1920 popsal 32 mohyl a 10 z nich prozkoumal. Zjištěné informace shrnul v bohužel nikdy nepublikovaném rukopise z roku 1934 „Mohyly na východní Moravě". Nejnověji pak poznatky z tohoto pohřebiště a dalších soudobých lokalit popsal a kulturně zařadil PhDr. Lubomír Šebela, CSc. (The Corded Ware Culture in Moravia and in the adjacent part of Silesia, catalogue. Brno 1999). Na základě uskutečněných výzkumů a učiněných nálezů je tento mohylník datován do pozdního eneolitu, do období kultury se šňůrovou keramikou (2800/2700–2500/2300 př. n. l.) a kultury se zvoncovitými poháry (2500–2300/2200 př. n. l.).

Na poznatky, které shromáždili naši předchůdci, jsme se v letošním roce rozhodli navázat i my v rámci projektu podporovaného Evropskou unií „Partnerství pro archeologii". Ve spolupráci Archeologického centra Olomouc, Katedry historie Univerzity Palackého v Olomouci a Katedry archeologie Západočeské univerzity v Plzni jsme se rozhodli revidovat starší výzkumy a doplnit soubor poznatků o nová data, která poskytují moderní metody, se kterými dnešní archeologie pracuje. Předmětem našeho zájmu se stala

nejsevernější skupina mohyl. Mezi naše cíle v tomto i příštích letech patří především podrobná rekognoskace a detailní geodetické zaměření mohylníku, revizní výzkum vybraných mohyl a hlavně prostoru mezi nimi. Informace z takto pojatého výzkumu, do kterého zapojujeme i další vědní disciplíny, byl měl ověřit a zpřesnit datování mohyl a přispět k řešení otázek spojených se vzájemnou a často diskutovanou otázkou interakce obou výše zmiňovaných kultur.

Bohužel díky nepřízni počasí se nám v letošní sezóně podařilo prozkoumat jen část jedné mohyly. Nicméně i takto omezený odkryv přinesl několik poměrně zajímavých informací. Podařilo se nám zjistit, že plášť mohyly byl vybudován ze dvou vrstev a byl porušen mladším vkopem, který nepochybně souvisí s výzkumnou činností Přikrylovou a Červinkovou. Na základě zkoumání okolí mohyly můžeme snad také předpokládat, že materiál použitý k budování tohoto pohřebního monumentu pochází z jeho bezprostředního okolí. Z pláště mohyly se nám pak podařilo získat několik kusů pazourkových a jeden kamenný nástroj. Keramické nálezy byly nepočetné, ale přesto jsme zachytili dva drobné zlomky keramiky ze zdobených zvoncovitých pohárů. Dalším zajímavým zjištěním bylo, že pod mohylovým náspem je pravděpodobně konzervován původní pravěký terén – tzv. půdní typ. K našemu překvapení se právě na úrovni tohoto pravěkého povrchu podařilo objevit téměř celou keramickou nádobu, která byla uložena mimo předpokládaný centrální hrob v jihovýchodní části mohyly. Dokládá tak další aktivity, které nemusely přímo souviset s hlavním pohřbem v centrální části mohyly. Jelikož se jedná o atypický tvar, není zatím přesně datována, nicméně mohla by náležet

do období počátku nebo závěru eneolitu. Další zajímavé zjištění bylo učiněno, když jsme v jednom zkoumaném čtverci zcela odstranili plášť mohyly i původní pravěký terén a na úrovni přírodního podloží se vyrýsovaly 4 sloupové/kůlové jámy. To nám signalizuje starší lidskou aktivitu v prostoru mohylníku, která nemusí přímo souviset s pohřebištěm, ale může indikovat například jiné sídelní aktivity ještě starší než zkoumané pohřebiště. Další zajímavé informace nám nepochybně přinesou výsledky přírodovědných a fyzikálních analýz, kterým budou podrobeny vzorky odebrané při výzkumu. Získáme tak podrobnější poznatky o vlastních mohylách, o soudobém přírodním prostředí, celkovém pravěkém osídlení apod.

Stručnou zprávu o letošním výzkumu musíme považovat jen za předběžnou, neboť získaný materiál se stále ještě zpracovává. Těšme se na další výzkumné sezony, které slibují podstatné rozšíření velice zajímavých poznatků, kterých se nám prozatím podařilo dosáhnout.

Výzkumný tým:

Mgr. Ladislav Rytíř
sekce archeologie
katedra historie FF
Univerzita Palackého Olomouc

PhDr. Jaroslav Peška,Ph.D.
Archeologické centrum Olomouc

PhDr. Petr Kristuf, Ph.D.
katedra archeologie
Západočeská univerzita v Plzni

Venkovské turistické informační centrum Dřevohostice

Jak si jistě někteří občané obce i všichni návštěvníci dřevohostického zámku všimli, počátkem letních prázdnin bylo v prvním patře zámku otevřeno Venkovské turistické informační centrum. Tento projekt vznikl vzájemnou spoluprácí MAS Partnerství Moštěnka, MAS Podhostýnsko a městyse Dřevohostice za finančního přispění Evropské unie. Samozřejmě jej provázely menší technické problémy, které se podařilo tu více, tu méně odstranit. Nic z toho ovšem nemohlo zabránit dvěma sličným slečnám v poskytování informací turistům a návštěvníkům zámku po dobu letních prázdnin od pondělí až do neděle. Údaje, které nevěděly přímo z hlavy, vyhledaly snadno na počítači připojeném k internetu. Návštěvníci si mimo jiné mohli vybrat z velkého množství tištěných materiálů, pozvánek na různé akce konané v okolí. Nejžádanější byly samozřejmě turistické a cykloturistické mapy poskytnuté MAS Partnerství Moštěnka a oddělením cestovního ruchu Olomouckého kraje.

Ve vedlejší místnosti byl zbudován konferenční sál s dataprojektorem, který měli občané možnost navštívit během posledního veřejného zasedání zastupitelstva obce, a zároveň se naskytla možnost využití kuchyňky k přípravě občerstvení pro zúčastněné.

Závěrem vyřknu přání, aby orgány městyse našly prostředky na fungování infocentra i pro další sezóny a aby si do něj našlo cestu co nejvíce lidí a to nejen těch cizích.

Petr Menšík

Květiny Dagmara *Dřevohostice, náměstí - Dům služeb*

Dagmar Kučerková

Nabízí čerstvé květiny, velký výběr keramiky, skla, proutí,
dále cukrovinky, bylinné produkty, dárkové čaje
a již nyní je v prodeji podzimní zboží, věnečky,
chryzantémy, dárkové balíčky.

Akce

Při nákupu zboží nad 200 Kč obdržíte dárek!

Akce platí do 31.12.2011

Těším se na Vaši návštěvu!

Dagmar

Mobil: 776 070 855, 734 755 917

KOSMETIKA

HANA JANČÍKOVÁ

Kostelní 446, Dřevohostice

Celkové ošetření pleti • Barvení obočí a řas •
Trvalá na řasy • Epilace teplými vosky • Pedikúra •
Líčení: denní, večerní, svatební
Masáže: obličeje, dekoltu, mikromasáž očního okolí, masáž zad lávovými kameny, medová masáž zad, klasická masáž zad

! NOVINKA !
PRODLUŽOVÁNÍ ŘAS

Telefon: 777 502 906
Provozní doba: pondělí až pátek od 10 do 18 hod.
Je možno zakoupit dárkové poukazy na všechny služby našeho salonu.

Ohlédnutí za memoriálem Františka Zlámala – Turzovka 2011

Tak jako František Zlámal vydala se o víkendu na konci srpna skupina cyklistických nadšenců již posedmé čerpat atmosféru a vodu z léčivých pramenů k poutnímu místu poblíž Turzovky na Slovensku. To, co pan Zlámal zvládal během jediného dne, rozhodli jsme se s vidinou večerního programu v Makově rozdělit do dvou dnů. Zvolili jsme trasu přes Bystřici pod Hostýnem, Valašské Meziříčí, Rožnov pod Radhoštěm, v parném dnu se okoupali ve vodní nádrži na Horní Bečvě, dále pokračovali směrem na Makov a Turzovku, kde nás čekal pěší výšlap lesem k léčivým pramenům. Snad každý v okolí zná někoho, komu léčivá voda pomohla k uzdravení a ulevila od bolestí.

Následoval krátký přejezd na místo noclehu v Makově. Večer se hrálo na kytaru, zpívalo, vzpomínalo se na minulé ročníky a pro změnu jsme popíjeli léčivou vodu z Dřevohostic. V tu chvíli už venku bouřilo. Avšak příznivá předpověď se vyplnila a my se probudili do pěkného dne. Zpáteční cesta vedla přes Velké Karlovice, Karolinku, Vsetín, Troják, Tesák, sjezdem do Bystřice pod Hostýnem, dále do Dřevohostic. I přes chladnější ráno se mnozí neváhali okoupat v Novém Hrozenkově nebo ve Vsetíně. Domů jsme se vrátili po příjemném víkendu spokojení a zdraví.

Kolektiv hodnotí ročník jako velmi vydařený a zve všechny dobré lidi, nejen z Dřevohostic, na další. Memoriálu se zúčastňují starší ročníky i mladí, muži i ženy a tato tradice nabírá na síle, rozhodně neupadá do zapomnění. O dalším ročníku budete včas informováni.

Za všechny bych chtěl poděkovat za organizaci manželům Horákovým, Vařechovým a posádce doprovodného automobilu za podporu.

Jan Lehnert

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2011 a lednu 2012 připomenou tito naši spoluobčané:

87 let
Jaroslav Veselý

86 let
Bohumila Matyášová

82 let
Bohumil Ondrušek
František Žouželka

81 let
Jiří Kuchař

80 let
Ladislav Skála
Helena Klimešová
Božena Večeřová
Bohumila Čechová

75 let
Leopold Smiřický
Marie Mikešová

70 let
Jan Zabloudil
Milada Obručníková
Karel Šrámek

60 let
Zdeněk Grňa
Jaromír Domanský
Josef Zmeškal
Hana Sedlářová
Břetislav Vyroubal

50 let
Jozef Kopal
Ladislava Slawiková
Jana Dvořáčková

Všem jubilantům blahopřejeme
a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Narozené děti

Oliver Jantula
Dominik Kotas
Dominik Zelinka
Laura Drápalová

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko
a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Uzavřená manželství

Rostislav Osecký a Renáta Kučerková
František Bartoška a Markéta Panáková
Bedřich Flaška a Zuzana Pešáková
Petr Rolník a Radomíra Bršťáková

Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem
Vám přejeme hodně štěstí, lásky a porozumění.

Zlatá svatba

23. prosince 2011 to bude 50 let co si řekli své ANO
manželé Václav a Marie Běhalovi.

Diamantová svatba

27. října 2011 si připomenou 60 společně prožitých let
manželé Jaroslav a Věra Veselí.

K tomuto významnému jubileu oběma blahopřejeme a do dalších společně prožitých let přejeme pevné zdraví a spokojenost.

Z našich řad odešli

Antonín Mucha
Josef Bouchal
Rostislav Hradil
Marie Navrátilová

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Dne 1. září 2011 uplynul rok, co nás opustil
pan Lojzík Valla.
Jen z hudebního nebe už uslyšíme tóny jeho nástroje.
Vzpomínáme – kdo byl milován, není zapomenut.

Fotografie z muzejních sbírek

Renezanční radnice z roku 1521 před požárem, který v roce 1895 poničil i velkou část Dřevohostic. Snímek pravděpodobně fotografoval profesor Klvaňa v roce 1893. Při opravě byly pak věže upraveny na cibulovité a v roce 1921 změněny do dnešní podoby.

Mgr. Jiří Jakubál

Centrum volného času Dřeváček

Zahradní slavnost ve škole

